

[1975 மார்ச் 7]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன் வடிவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன் வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(5) 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபைக்கு முன்னால் நிதி அமைச்சரவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்த ஆண்டு நிதி நிலை பற்றியும், அடுத்த ஆண்டுக்கான ஆலோசனைகள் பற்றியும் கொடுத்திருக்கக் கூடிய பட்ஜெட்டைப் பற்றி என் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் வருகிறேன்.

பொதுவாக, கவர்னர் உரையிலே தான் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையானது எடுத்துச் சொல்லப்படும் என்று அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்தத் தடவை கவர்னர் உரையைத் தயாரித்துக் கொடுத்தவரும், பட்ஜெட்டைச் சமர்ப்பித்தவரும் ஒருவராக இருக்கிற காரணத்தினால் கவர்னர் மூலமாக தன் கருத்தைச் சொல்வதை விட நேராகச் சொல்லி விடலாம் என்ற முறையில் தான் முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் உரையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் எனக்கு ஒன்று படுகிறது; இதை நான் முதலிலேயே சொல்லி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அதாவது, இன்றைக்கு ஜனங்களுக்கு முன்னால் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளைப் பற்றியெல்லாம் ஒதுக்கி விட்டு, வேறு விவரங்களைப் பற்றித் தான் அதிகமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த இடத்தில் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

It is a question of evading the issue பிரச்சனைகளைச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு சுய திருப்தி உண்டாக்கக் கூடிய போக்கு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களைப்பற்றியும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பற்றி

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

யும், நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றியும், உச்ச வரம்பு பற்றியும், மாணவர்களுள் பற்றியும் குறிப்பிடாதது ஏதோ அகஸ்மாத்தாக நிகழ்ந்ததல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகளை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் முதலிலேயே பதில் சொல்லி விட வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். முதலாவதாக சொல்லி இருக்கக் கூடிய விஷயம், இந்த உலகம் பூராவிலுமே விலைவாசி உயர்ந்து இருக்கிறதென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உலகம் பூராவிலுமே விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறதென்று பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கூட நாடாளுமன்றத்தில் சொல்லி பின்னால் திருத்திக் கொண்டார்கள்.

இரண்டு உலகங்கள் உள்ளன. ஒன்று முதலாளித்துவ உலகம், இன்னொன்று சோஷலிச உலகம். சோஷலிச உலகத்திலே அத்தியாவசியப் பொருள்களின், தேவைப் பொருள்களின் விலை உயரவில்லை. கடந்த 14 ஆண்டு காலமாக அங்கே ஒரே விலை வாசிகள் இருக்கின்றன என்பதை நாடாளுமன்றத்திலே எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் இன்றைக்குச் சோஷலிச பாதையில் போகிறேன் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள், இப்படி சோஷலிச உலகத்திலே இம்மாதிரி விலைவாசி உயர்வெல்லாம் இல்லை என்பதைப் பற்றி தம் கருத்தைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் முதலில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சம்பள உயர்வு ஏற்பட்டால் உடனடியாக விலைவாசி உயர்வு ஏற்படும் என்று அவருக்கே உரிய பாணியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக முதலாளித்துவ பொருளாதார வாதிகள் இதையே தான் சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் இது உண்மையல்ல என்பதற்கு ஒரே ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த நாட்டில், பல ஏகபோக முதலாளிகள் உருவாகி இருக்கிறார்கள். 1956-ம் வருஷத்தில் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் நியமித்த மஹலாநோயிஸ் கமிட்டியானது, இந்த நாட்டில் 75 ஏக போக குடும்பங்கள் இருக்கிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த 75 குடும்பங்களும் பல விதமான தொழில்களை கையில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் சாதாரணமாக பொருளாதாரம் பேசுவார்களே, “லா ஆப்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

டிமாண்ட் அண்டு லா ஆப் சப்ளை"—விலைவாசி கூடுவதற்கு சாமான் கிடைப்பது குறைவது என்று சொல்வார்களே—அது ஆபரேட் ஆகாமல் இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்போது நாட்டிலே உள்ள கரும்பாலைகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 16 சர்க்கரை ஆலைகளில், 9 ஆலைகள் தனியாரிடம் இருக்கிறது. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலை வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியாரிடம் இருக்கிறது. சக்தி ஆலை ஏ.பி.டி.-க்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. கோட்டூரில் இருக்கிற சர்க்கரை ஆலை கோத்தாரிக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. நெல்லிக்குப்பம், பேட்டைவாய்தலை, புகலூர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள சர்க்கரை ஆலை பாரி கம்பெனியிடம் இருக்கிறது. மதுரையில் இருக்கும் சர்க்கரை ஆலை கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியாரிடம் இருக்கிறது.

இந்த சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில், கரும்பு விவசாயிக்கு கரும்பு ஒரு டன்னுக்கு ரூ. 85 குறைந்தது என்று அனுமதித்து இருக்கிறோம். மேக்சிமம் எவ்வளவு என்று நிச்சயமாக இல்லை. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் இந்த இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அனுமதித்து இருப்பது அதிகப்படியாக ரூ. 100—ரூ. 105 என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். 100 ரூ. என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 100 ரூ. குறைந்தது அந்த விவசாயிக்கு ஒரு டன் கரும்புக்குக் கொடுத்தால், அதில் ஒரு குவிண்டால் சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது. உற்பத்திச் செலவு ரூ. 20-25 என்று வைத்துக்கொண்டாலும், சர்க்காரின் எக்சைஸ் வரி எல்லாம் சேர்த்து எவ்வளவு அதிகமாக வைத்துக் கொண்டாலும் ரூ. 200-க்கு மேல் போகாது. அப்படியானால் ஒரு குவிண்டால் சர்க்கரை ரூ. 200—ரூ. 205-க்கு விற்கலாம் என்ற நிலைமை வருகிறது. ஆனால் இப்போது என்ன விலைக்கு விற்கிறார்கள்? இதில் மத்திய அரசு தவறான ஒரு கருத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 26-1-1975 தேதி மத்திய அரசு ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், இதுவரையில் 30 சதவிகிதம் வெரி மார்க் கேட்டில் விற்கலாம் என்று இருந்ததை 35 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தி இருக்கிறார்கள். 35 சதவிகிதம் எந்த விலைக்கும் விற்கலாம் என்று உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள்

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

இப்போது ஒரு குவிண்டால் ரூ. 500-600-க்கு விற்பனையாகி வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் தேவைக்கு அதிகமாக சர்க்கரை உற்பத்தி செய்கிறோம். 150 கோடி ரூபாய் சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்த பின்னாலும், ஏன் ரூ. 500 கோடி அளவுக்கு சர்க்கரை ஏற்றுமதி செய்த பின்னாலும், நாம் குறைந்த விலைக்கு சர்க்கரை மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நான் திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சர்க்கரை ஆலைகளை நாம் கன்ட்ரோல் செய்யும் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால், இந்திய நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களுக்கும் ரூ. 2.50 ஒரு கிலோ என்ற விலையில் கொடுக்க முடியும். ஆகவே, இன்று உள்ள விலை வாசி உயர்வுக்கும் சம்பள உயர்வுக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அது குறித்து, ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல விஷயங்கள் இந்த பட்ஜெட்டில் பேசப்பட்டு இருக்கிறது. என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் நான்கு சர்க்கரை ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளைத் தேசியமயமாக்குவது பற்றி ஒரு கருத்தை இந்த பட்ஜெட்டில் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. அதற்கு மாறாக என்ன ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றால், தற்போது இருக்கும் சர்க்கரை ஆலைகளில் இருக்கும் கிரஷ்ஷிங் கபாசிட்யை இரண்டு மடங்காக உயர்த்த வேண்டுமென்று மார்ச் அளவு மத்திய அரசுக்கு சபாநாயகர் செய்து இருக்கிறார்கள். கோத்தாரி ஆலையில் தற்போது கபாசிட் 2,000 டன் என்றால், அதை 4,000 ஆக உயர்த்த இருக்கிறார்கள். சக்தி ஆலையில் கபாசிட் 1,500 டன் என்றால் அதை 4,000 ஆக உயர்த்த இருக்கிறார்கள். ஆரூரான் ஆலையின் கபாசிட் 1,750 என்றால் அதை 3,500 ஆக உயர்த்த இருக்கிறார்கள். இப்படித் தனியாருக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்று நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சம்பள உயர்வு சம்பந்தமாக வருகிறபோது என்.ஜி.ஓ வினரைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது என்.ஜி.ஓ விருக்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 30 வரை உயர்வு கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்குச் செலவு ரூ. 24 கோடி வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் ரொம்பத் தாழ்மையாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தயவுசெய்து அந்த பைனான்ஸ் இலாகாவைக் கொஞ்சம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

நல்ல முறையில் செயல்படச் சொல்லுங்கள், ரூ. 10 கூடினாலும் 12 கோடி ரூ. 20, 30 கூடினாலும் அதற்கு ரூ. 24 கோடி என்றால், அது எந்தக் கணக்கோ எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய வேண்டுகோள் எல்லாம், இந்த பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்டிற்கு ஒரு “காஸ்ட் அகௌன்டென்ட்” போடுங்கள். அப்போதுதான் அது ஒழுங்காகச் செயல்படும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இல்லாது போனால், நாட்டிலே இருக்கிற வறட்சியின்போது ரூ. 30 கோடி வறட்சி நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அரசு ஊழியர்கள் சம்பள உயர்வுக்காக ரூ. 24 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அது மக்கள் மத்தியில் ஒரு தவறான எண்ணத்தை உண்டு பண்ணும்.

ஆகவே, இந்த விவாதம் முடிகிற நேரத்திலாவது முறையாக, யார் யாருக்கு எவ்வளவு உயர்வு கொடுத்து இருக்கிறீர்கள்,—எல்லா என்.ஜி.ஓ. வினருக்கும் பெரிய அளவில் உயர்ந்ததாகத் தெரிய வில்லை—எவ்வளவு பணம் இதற்காகத் தேவை என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். இது ஓரளவுக்குத் தவறான கருத்தை என்.ஜி.ஓ. வினரைப் பற்றி மக்கள் கொள்ளாதிருக்க உதவிபுரியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாக, என்னுடைய ஒரு வேண்டுகோளாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரின் விகிதப்படி பஞ்சப்படி ஒப்புக்கொள்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, பேக்-பெனிபிட் கொடுக்காமல் இருக்கிறீர்கள். கேரளாவில் கூட 11 இன்ஸ்டால்மென்ட் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் பேக்-பெனிபிட் கொடுக்க வில்லை. அவர்களுக்கு பேக்-பெனிபிட் சலுகை கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, Why don't you issue loan certificates? தமிழ்நாட்டில் இதைச் செய்தால் புதிதாக இருக்குமே. நாங்கள் சில ஆலோசனைகளை யோசித்துத்தான் சொல்கிறோம். கேரளாவில் கூட இதைச் செய்யவில்லை. நீங்கள் செய்யுங்கள். அதைச் செய்தால் ஓரளவிற்கு அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்பட உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கேரளாவில் 4 என்.ஜி.ஓ. சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நான்கு ஸ்தாபனங்களையும் அழைத்து முதலமைச்சர் பேசுகிறார். 4-3-1975 அன்று சில ஸ்தாபனங்கள் சேர்ந்து இங்கே முதலமைச்சர் அவர்களோடு பேசவேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். நீங்கள் பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது,

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

மேமோரான்டம் கொடுத்தால் போதும் என்று அவர்களுக்குத் தகவல் சொல்கிறீர்கள். உட்கார்ந்து பேசினால் இன்று நிதி இலாகா கொடுத்து இருக்கும் தவறை நீக்கக்கூடிய முறையிலும், அவர்களுக்கு முறையாக எவ்வளவு கிடைக்க வேண்டுமென்றும், அதைக்கொடுத்தால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதையும் அவர்கள் ஒழுங்காக எடுத்துச் சொல்லியிருப்பார்கள். அதற்கு வாய்ப்பு இருந்து இருக்கும்.

இந்த நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். கூடலிங்கம் என்ற ஒரு என்.ஜி.ஓ. சங்கத்தின் தலைவர், அவர் மதுரையில் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக இருக்கிறார். 31-5-1975 அன்று அவர் ஓய்வுபெற இருக்கிறார். அவர் உண்ணாவிரதம் செய்தார் என்பதற்காக சஸ்பென்டு செய்து இருக்கிறீர்கள். இன்று வரை அவரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில், பைனான்ஸ் செகரட்டரி, ஒன்மேன் கமிஷன் தலைவர் சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் எஃப்பிஜியை இரண்டு பேர் எளிர்த்தார்கள், அவர்களை வேலைக்குத் திருப்பி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் இன்னமும் கூடலிங்கம் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த இரண்டு பேரை எடுத்துக் கொண்டது குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. இவரை இன்னமும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவில்லையே என்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. There is a certain political motivation என்பதை மட்டும் நான் இந்த இடத்தில் சொல்ல முடியும்.

இந்த பட்ஜெட்டுக்கு உள்ளே வருகிறபோது, இந்த பட்ஜெட் தயாரிப்பில் எத்தகைய கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஒன்றிரண்டு விஷயங்களைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முதலில், சேல்ஸ் டாக்ஸ் மூலமாக ரூ. 138 கோடி கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ரிவைஸ்ட் எஸ்டிமேட் எவ்வளவு என்றால் ரூ. 174 கோடி. ரூ. 138 கோடி எங்கே, 174 கோடி எங்கே? 36 கோடி வரையிலும் அதிகமாக இன்றைக்கு உங்களுக்கு கிடைத்து இருக்கிறது. அதே மாதிரி ஸ்டாம்ப்ஸ் ரிஜிஸ்டிரேஷனில் ரூ. 23½ கோடி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக ரூ. 28½ கோடி கிடைத்து இருக்கிறது. அதே மாதிரி டாக்ஸ்ஸ் ஆன் வெறிகில்ஸ் என்பதில் ரூ. 23¾ கோடி எதிர்பார்த்தீர்கள். ஆனால் ரூ. 33 கோடி கிடைத்து இருக்கிறது. இப்படியே பலவற்றைக் காட்டலாம். அதேமாதிரி செல்லினங்களை எடுத்துக்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

கொண்டால் போலீஸ் 24 கோடி ரூபாய் செலவு என்றால் ரூ. 26 கோடி கிட்டத்தட்ட ஆகிறது. எஜுகேஷன் சம்பந்தமாக ரூ. 108 செலவு என்றால் கிட்டத்தட்ட ரூ. 112 கோடி ஆகிறது. இப்படியாக செலவினங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, வரவு இனங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அது சரியான வகையில் செய்யப்படவில்லை. ஏதோ ஓரளவுக்கு வித்தியாசம் வரலாம். ஆனால், இந்த அளவுக்கு வரக்கூடாது.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தான் இதை எற்கனவே சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இவர்களுக்கு லாங்-டர்ம் பாலிசி கிடையாது. எந்தவிதமான இன்டஸ்ட்ரியல் டெலவப் மென்ட் கிடையாது. இங்கே காபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சரைப் பார்த்தால் காபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சரில் அவர்களுக்குக் கண்ணோட்டம் கிடையாது. நான்-காபிடல் எக்ஸ்பென்டிச்சரில் எவ்வளவு செலவழிக்க வேண்டுமென்று இருந்தார்களோ அதிலே கிட்டத்தட்ட ரூ. 25 கோடி வரையிலும் குறைவாகச் செலவழித்து இருக்கிறார்கள். இப்படி நான் பல விவகாரங்களில் புகுந்து சொல்ல முடியும்.

'The entire preparation of the budget is defective and you have no perspective.' அந்த மாதிரியான முறையில் தயாரித்து இருக்கிறீர்கள்.

நேற்று, இங்கே ப்ளான், நான்-ப்ளான் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலேயே ஆசம்பித்திருக்க வேண்டிய 5-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்றைக்கும் உருவாகாமல் இருப்பது ஒரு குழப்பத்தைக் காட்டுகிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறுகிப் போய் இருக்கிறது என்று முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ப்ளான் உருவாகாமல் இருந்த நேரத்தில் ஆண்டுக்கு இவ்வளவுதான் திட்டத்திற்கு என்று ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். நாமும் நிச்சயித்திருக்கிறோம். மத்தியிலும் நிச்சயித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு நிச்சயித்திருக்கிற விவரத்தை நாம் தெரிந்து கொண்டிருந்தால் எது எதற்கு, எவ்வளவு தொகை வேண்டும் என்று நாம் தெரிந்து கொண்டிருந்திருக்க முடியும். நான் விவரத்திற்குப் போகவில்லை. நாம் ப்ளான் தயாரிப்பதிலே எந்த அளவிற்கு வந்திருக்கிறோம் என்றால், ஆங்காங்கே இருக்கும் விவசாயம், இரிகேஷனுக்கு எந்த அளவிற்குப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமோ

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அந்த அளவிற்கு ஒதுக்காமல் இருந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால், மத்தியில், நாம் ஒதுக்கி உள்ளதொகைகளை விட அதிகமாக ஒதுக்கியுள்ளார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால்
“It is not an insult. It is a reflection on the unplanned thinking of this Government”

என்றுதான் நான் சொல்ல நினைக்கிறேன். இதற்கு மேலே உள்ளே போவதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் இல்லை. என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

இதோடு, இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஹாண்ட் லாம் சம்பந்தமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு நல்ல, சிறந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு அது பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றுவதற்கான காரியங்கள் இதுவரையிலும் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. பட்ஜெட்டில் அது பற்றி எதுவும் காணோம்.

அதே மாதிரி, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தோம். இதே மாதிரி கேரளாவிலே ஒரு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. அதிலே நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசே ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அந்த மசோதாவை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டது. அங்கு நிலமற்றவர்களுக்கு நிலங்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இங்கே நாம் போட்ட, மசோதா திருப்பி அனுப்பப்பட்டுள்ளது அதன் பிறகு அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. கேரளா அரசு மசோதா மாதிரி இங்கும் மசோதா தயார் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். நம்முடைய அரசாங்கம் ஒரு பெரிய “

“Social Welfare Organisation”

தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களுக்குப் புது வாழ்வு அளிப்பது, கண்ணொளி வழங்கும் முகாம்களைப் பரவலாக அமைப்பது, கை ரிக்ஷாக்களை நீக்கி விட்டு சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களை வழங்குவது, உடல் ஊனமுற்றோர்க்கு நல்வாழ்வு தருவது, இவைகள் எல்லாம் சமூகப் பணிகள்தான். இவற்றை எல்லாம் சாதனைகள் என்பது எந்த அளவிற்கு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் இவைகளை எல்லாம் செய்தால்,

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

இவைகள் அவர்கள் சாதித்த சாதனைகள் என்று போற்றலாம். ஆனால் ஒரு அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கைகளை எந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றியுள்ளது என்பது இவைகளை வைத்துக் கணக்கிடுவதற்கில்லை.

It must come only as incidental. These are not basic things.

அடுத்ததாக நான் போன ஆண்டு சொன்னது போல் இந்த ஆண்டிலும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட்டில் ஒன்றும் இல்லை என்று முகாரி பாட வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்ததாக, போலீஸ் இலாகாவைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்த போலீஸ் இருக்கிறது. ஆனால், அங்கு கட்சிக்காரர்களின் தலையீடு இருக்கிறது. ஆதலால் அவர்கள் தங்களுடைய வேலையைச் சரிவர செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றாலும், ஐ.ஜி. மட்டத்திலிருந்து நடக்கட்டும். அரசியல் வாதிகள் நேரிடையாகத் தலையிடக் கூடாது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தலையீடுகள் மக்களுக்கு அதிகமான அச்சத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றன என்பதையும் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றிரண்டு சொல்கிறேன்.

நம்முடைய வெங்கா, எம்.எல்.சி. அவர்கள் தாக்கப் பட்டிருக்கிறார். இது ஒரு சாதாரணமான விஷயம் அல்ல. மதுரை பக்கத்தில் மக்கள் மிகவும் அரண்டு போயிருக்கிறார்கள். இதை ஒரு பெரிய சதியாகத்தான் மக்கள் கருதுகிறார்கள். இந்த சம்பவத்தைப் பற்றிய விவரங்கள், உடனடியாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி எந்தவிதமான விவரமும் இல்லை. ஏதோ ஒரு டாக்சி டிரைவரைப் பிடித்து வைத்திருக்கிறதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த முக்கியமான சம்பவத்தைப் பற்றி விசாரிக்க ஒரு ஸ்பெஷல் பிரான்ச் போலீஸ் போட்டு சம்பவத்தின் காரணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயலவில்லை.

இன்னொரு சம்பவமும் சொல்கிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலே லிக்கிரபாண்டியிலே இந்த சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இந்த சம்பவத்தில் இரண்டு பேர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மோட்டார் சைக்கிளில் போகிறார்கள் சினிமா பார்த்துவிட்டு. அவர்களைச் சுட்டுக் கொன்று விடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல.

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

சுட்டவர்களைப் பார்த்து விட்டார்களோ என்று நினைத்து, அவர்கள் கண்களையும் பிடுங்கியிருக்கிறார்கள். It is a gruesome murder இதுபற்றிய விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் அரண்டு போயிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி விஷயங்களைப்பற்றி மக்கள் மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். அப்பா ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர் என்றும் பையன் அண்ணா தி.மு.க. என்றும் சொல்கிறார்கள். அது எப்படியாவது இருக்கட்டும். மக்கள் சந்தேகப்படும் அளவிற்கு நடந்து கொள்ளாமல் இது பற்றித் தீர விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரையில் வாலாந்தார் என்ற ஊரில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. சப்-இன்ஸ்பெக்டர் சுட்டிருக்கிறார். 2 பேருக்குக் காயம். அதற்குப் பிறகும் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அங்கேயே இருக்கிறார். ஆனாலும் அவர்தான் இன்றைக்கு அங்கே கேஸ் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். எனவே, சென்னையிலே வெங்கா கத்தி குத்து சம்பவம், விரபாண்டியிலே (குறுக்கிடு: விரபாண்டியிலே), விரபாண்டியிலே, பிறகு வாலாந்தாரிலே இப்படிப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஒரு சிலதான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், இன்றைக்குத் தனியார் கல்லூரியைப் பொறுத்தவரையில் 700 பேராசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், அசிஸ்டன்ட் புரபசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இன்றைக்கு வேலைக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலே கல்வி அமைச்சர் பதில் சொல்கிற நேரத்தில் உண்மைதான், அண்டை மாநிலங்களில் இந்த மாதிரியான பேராசிரியர்களுக்கு வேலைக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. அந்த மாதிரிச் சட்டம் இங்கேயும் கொண்டு வந்து விடுகிறோம் என்றார்கள். இதுவரை அப்படிப்பட்ட ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் வரவில்லை.

வைஷ்ணவா கல்லூரியில் 4 பெண்கள் திடீரென்று வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் அடிப்படையில் எங்களுக்கு எல்லாம் உத்தியோகம் வேண்டுமென்று பேராசிரியர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினார்கள். சர்வ் சுட்சியினரும் கூட அதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறோம், இப்போது திரு. துருல் உசேன் கூட பிகாரில், உ.பி.யில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

அவர்களுக்கு யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் அடிப்படையில் சம்பளம், பாதுகாப்பு கிடைத்திருக்கிறது, தமிழ் நாட்டைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லையே என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக என்ன செய்யப் போகிறோம், என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை அரசாங்கம் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

ஆசிரியர்களைப்பற்றிச் சொன்னதால் அடுத்தபடியாகக் கல்லூரி மாணவர்களைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்லூரி மாணவர்கள் என்றால் 'லா காலேஜ்' மாணவர்களைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். சென்ற மாதம் 28-ம் தேதி அந்த மாணவர்கள் எல்லாம் இங்கு வந்து போராட்டம் நடத்தினார்கள். அவர்கள் குறை என்னவென்றால், 'எங்களை எல்லாம் தமிழில் படிக்கச் சொன்னார்கள், தமிழில் போதுமான புத்தகங்கள் இல்லாவிட்டாலும் ஓரளவு சமாளித்து எப்படியோ படித்துவிட்டோம்; ஆனால் இப்போது தமிழில் பரீட்சை எழுத வாய்ப்பு இல்லை; தமிழில் படித்துவிட்டு ஆங்கிலத்தில் பரீட்சை எழுதச் சொன்னால் எப்படி; தமிழில் படித்தால் கன்செஷன் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள்; அதுவும் தரவில்லை' என்று சொல்கிறார்கள். அரசாங்கத்தின் வார்த்தைகளை நம்பித் தமிழில் படித்தோம்; இப்போது தமிழில் படித்த எங்களுக்கு பிற்கால வாழ்க்கைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதற்கு விமோசனம் பிறக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது சி.எம்.சி. ஆஸ்பத்திரி. அடிக்கடி அதைப்பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்கூட கொடுத்து, இங்கே விவாதித்திருக்கிறோம். இப்போது பத்திரிகையில் பார்த்தால், டாக்டர்கள் ராஜினாமா செய்யப் போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, 75 வருஷமாக நடந்து வந்த இந்த ஆஸ்பத்திரி வேறு மாநிலத்திற்கு மாற்றப்படப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி வேறு மாநிலத்திற்குப் போகக்கூடாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, 15 கோழிலாளர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டால் டாக்டர்கள் சிலர் ராஜினாமா செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். அதுபற்றி கே.டி.கே. அவர்களின் அபிப்பிராயம் என்ன?

1975 மார்ச் 7]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி :

It is not so simple, It has become so complicated.

ஆகவேதான் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் நன்மையில் நாங்கள் பெரிதும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. எங்களை அவர்களோடு பேசி, சமரசம் செய்யச் சொன்னால்கூட சில விஷயங்களைச் செய்து முடித்திருக்க முடியும். எங்களுக்குத் தெரிய வருவது என்னவென்றால், தொழிலாளர்களைச் சில குறிப்பிட்ட டாக்டர்கள் தூண்டிவிட்டு, வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள் என்பது. ஆனால் அதை நாங்கள் நம்பவில்லை. அப்படிச் சொல்கிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும். இந்த மாதில்தை விட்டு வேறு எங்கும் போகக் கூடாது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். அதற்கான பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. சில நேரங்களில் ஒரு சிலரால் தவறுகள் வரலாம். 2, 3 பேர் வேறுமேன எதையாவது செய்துகொண்டு இருப்பார்கள்.

You should not allow some persons to take law into their own hands.

அவ்வளவுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதன் விபரத்திற்குள்ளே செல்ல விரும்பவில்லை. எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, திருவாடானை, திருப்பவந்தான், திருவாடுதுறை, தாம்பரம், நாங்குனேரி, குன்றக்குடி போன்ற மடங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 4½ லட்சம் ஏக்கர் நிலம் திருநெல்வேலி, திருச்சி, தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் இருக்கிறது. இந்த மடங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் குத்தகை விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு அந்த நிலத்தைப் பதிவு செய்து கொடுப்பதில் அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது? அதில் என்ன தயக்கம் இருக்கிறது? பதிவு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் மட்டுமல்ல, பல கட்சிக்காரர்களும் சொல்லியிருக்கிறோம். அதைச் செய்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்ற கேள்வி வரும். இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் கோளத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். கோளத்தில் செய்வதைப்போலவே இங்கும் எல்லாவற்றையும் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. சில குறிப்பிட்ட காரியங்களிலாவது செய்யலாம். கோளத்தில் 4 இலட்சம் ஏக்கருக்கும் அதிகமாகத் தனியாருக்குச் சொந்தமாக இருந்த காடுகளை அரசு ஏற்று நடத்தியிருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் அதை

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

சரி என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆகவே, இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஏன் இதைச் செய்யக்கூடாது? நான் இப்படி ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். இதைப் போல் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். பல தடவை அதைப்பற்றி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்கூட கொடுத்திருக்கிறார்கள். திருப்பித் திருப்பி இந்த மன்றத்திலே விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அரிசனங்கள் என்று வரும்போது, எங்கள் கட்சி அரிசனங்கள் பிரச்சனை என்று பார்க்காமல் அது இந்த நாட்டின் மானப் பிரச்சனை என்ற முறையிலே பார்க்கிறது. சென்ற 10-ம் தேதி விஜயவாடாவில் எங்கள் கட்சியின் மாநாடு நடைபெற்றது. அதில் சில தீர்மானங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

'Murder, terror, violence, intimidation, kidnapping, rape of Harijan women, arson and loot reported every day from all parts of the country; some Harijans are harassed to leave villages. Even Harijan writers and artists have not been spared. Bhagavat Jadhav, a writer and a dramatist has been murdered...

பகவதஜாதவ் பெரும் வீரர்; அவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள்.

'There is a new awakening and consciousness and they do not want to live any longer like slaves and surrender to the rural rich and vested interests. They are increasingly asserting and defending their rights.'

என்று தீர்மானம் போட்டு, என்னைப் போன்றவர்களுக்குச் சில கட்டளைகள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

'The Congress calls upon all party units and members to intervene immediately whenever and wherever incidents of atrocities against Harijans take place and make it their foremost duty to rush to their defence ...'

என்று கட்டளை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் நான் அரிசனங்களைப்பற்றி வந்தால், அவர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அரசாங்கத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

கடந்த 26-ந் தேதி மன்னார்குடியில் நடைபெற்ற சம்பவம் அனைவருக்கும் தெரியும். அந்தே அரிசனங்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்கவே, இவர்களுக்கு என்ன திமிர் என்று

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கேட்டு, அந்தக் கிராமத்தையே தீ வைத்துவிட்டார்கள். அதைப் பற்றி யாரும் கேட்பாரில்லை. பார்வாட்டு பிளாக் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் அந்த அரிசனங்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை; அதைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை என்று சொல்லி வெளிநடப்புச் செய்தார்கள். இந்த நாட்டில் அரிசனங்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றால் அரிசனங்களை இந்த நிலையில் வைத் திருப்பது சரியல்ல. வெளிநாடுகளுக்குப் போனால் எங்களைக் கேட்கிறார்கள். உங்கள் ஊரில் பக்கத்திலேயே ஒரு அரிசனக் காலனி இருக்கிறதாமே என்று கேட்கிறார்கள். அதைக் கேட்டு, வெட்கித் தலைகுரிய வேண்டியிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. 'அன்டர்சச்சிபிண்டி' 'பனிஷ்' செய்யப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. டிரக்ஷன் பிரிஸ்கிப்பிள்ஸ் இருக்கிறது; சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை.

இல்லஸ்ட்ரேட் விக்லியில் படித்தேன். தமிழ்நாட்டு போலீஸ் அதிகாரிகள் கேஸ் நடத்த வேண்டுமென்று ஆரம்பித்தால் இந்த நாட்டில் இருக்கிற பாதி பேரை கைது செய்யலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். நான் இவைகளைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் இன் றைக்கு எடுத்துச் செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகள் போதாது; அதை மீண்டும் மீண்டும் ரொம்ப வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள் கிறேன்.

அதேமாதிரி இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அது முஸ்லீம் களைப் பற்றியது. முஸ்லீம்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக நான் சொல்லவில்லை. அவர்களைப்பற்றி எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட கண்ட்னேட்டம் உண்டு. அதன் அடிப்படையில் சொல்கிறேன். கேரளாவில் கூட்டாட்சி நடக்கும்போது முஸ்லீம் இனத்தவருக்குப் பொறுப்புகள் எதுவும் கொடுக்கப்படாமல் இருந்தது. அதன் பின்னால் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அச்சுத மேனன் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபின்னால் 'ஹோம் போர்ட்போலியோவை' ஒரு முஸ்லீம் உறுப்பினருக்குக் கொடுத் தார்கள். அகில இந்திய ரீதியில் முஸ்லீம்களுக்கு நாங்கள் முதலிடம் கொடுக்கிறோம்.

இன்றைக்கு மத்தியிலே இருக்கக்கூடிய பலருக்கு ஜனசங்க கருத்துத்தான் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களை ஒடுக்கவேண்டு மென்று நினைக்கிறவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். உருது மொழி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

நீண்டகாலமாக அரசாங்க மொழியாக இருந்தது. அதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். உருது மொழியை மீண்டும் அரசாங்க மொழியாகக் கொண்டுவர வேண்டும்.

'Steps to ensure adequate recruitment of Muslims for jobs in Government and public sector especially in Police; prevent discrimination in private sector. Protection and promotion of Urdu as an important language in Uttar Pradesh, Madhya Pradesh, Rajasthan and Delhi...'

அந்த வகையில் அரசியல் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். முஸ்லீம்கள் மைனாரிட்டி சமுதாயமாக இருப்பதால் அவர்கள் உரிய முறையிலே பாதுகாக்கப்படவில்லை; இன்றைக்கு நாட்டிலே ஒதுக்கப்படுகிற நிலைமை இருப்பதால் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்.

அடுத்ததாக, பாரம்பரியம்பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. அதிலே எங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டு. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் மண்ணுக்கு விதை போட்டவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். நான் பல தடவை ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதைச் சொல்லும் போது அமைச்சர் என்.வி.என். ஒருவர்தான் சரி என்று தலையாட்டுவார். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த சிங்காரவேலைப்பற்றி சிலருக்குத் தெரிந்திருக்கும் (சுறுக்கிடு—எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும்). எல்லோருக்கும் தெரியும் என்றால் ரொம்ப சந்தோஷம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அவர்களின் தகவலுக்காகச் சொல்கிறேன். ஜீவானந்தம் அவர்களையும் நாங்கள் மறக்க மாட்டோம்; எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்களால் பகுத்தறிவு வாதி என்று பாராட்டப்பட்ட சிங்காரவேல் அவர்களையும் மறக்க மாட்டோம்; அவர் பிறந்த மீனவர் சமுதாயத்தையும் மறக்க மாட்டோம்.

* மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை: தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் திரு. சிங்காரவேலைப் பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு யாருக்குத் தெரியும்

1975 மார்ச் 7] [திரு. சி. வி. எம் அண்ணாமலை]

என்ற முறையிலே கேட்கிறார்கள். நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். அவர்களுடைய அன்பைப் பேற்று, அவர்களுடைய அரசாங்கப்பாப்பையும் பேற்று அவர்கள் உடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். சின்னஞ் சிறு வயதிலேயே 32-ம் ஆண்டிலே அவர்களோடு இணைந்து, பழகி அவர்களுடைய வீட்டில் உணவு உண்ணுகின்ற வாய்ப்பையும் பெற்றிருக்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் 1937-ம் ஆண்டு அரசு பொறுப்பை ஏற்றபோது, முதன் முதலாக நடைபெற்ற விளக்கப் பொதுக் கூட்டத்தில் கூட இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் வைதீகத்திற்குத் தலைவர், வர்ணசிரமத்திற்குத் தலைவர், முதலமைச்சராக வந்துள்ளார் என்றும் இனி இந்த நாட்டில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு வாழ்வு கிடைக்காது என்றும், முரசறைந்து பறைசாற்றியபோது உடனிருந்து குரல் கொடுத்த தங்கங்கள், சிங்கக்குட்டிகள் நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம் என்பதைப் பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அவர் 1932-ஐச் சொல்கிறார். நான் அதற்கு முன்னால் பேசுகிறேன். 1924 ஆம் வருடத்தில் கான்பூர் சதி வழக்கில் சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவர் சிங்கார வேலு. அவர் கைது செய்யப்படவில்லை. காரணம் இங்கே ஆஸ்பத்திரியில் இருந்தார். அவர் உயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக வெள்ளைக்கார டாக்டர் எத்தனையோ முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டார். டாக்டர் உட்பட பலருக்கு நான்காண்டுகள் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இவர் பேரில் கேஸ் தொடரவேண்டுமென்று என்னிடத்திலேயே வற்புறுத்தினார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி ஆரம்பித்து ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : 1924 இல் இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி இருந்ததா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 1925 டிசம்பர் மாதம் 26 ஆம் தேதி இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் மகாநாடு கான்பூரில் நடந்தது. தொழிலாளிக்குத் தொழிலாளியாக இருந்த—பகுத்தறிவுவாதிகளுக்குப் பகுத்தறிவு வாதியாக இருந்த சிங்காரவேலு அவர்கள் தான் அன்றைக்குத் தலைவராக இருந்தார் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும். 1932 இல் நாஸ்திகர் மகாநாட்டிற்கும் அவர் தலைமை வகித்தார். அன்றைக்கு நானும்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

வந்தேன். 18-வது நாஸ்திகர் என்ற முறையில் நானும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறேன். திரு. சிங்காரவேலுவை நாங்கள் மறக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் எந்த அளவுக்கு நினைவுகொண்டு அவரது கருத்து அடிப்படையில் செயல்படுகிறோம் என்பதைச் சித்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் முன் நின்றவர். அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி உறுப்பினர்—சென்னையில் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்துகொண்டிருந்தபோது விவசாயிகளைக் கூட்டிவந்து போட்ட தீர்மானத்தையே மாற்றச் செய்த மாவிரன்.

அவருக்குத் துணையாக இருந்த சர்க்கரைச் செட்டியார்—தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கே சர்க்கரையாக இருந்தவர்—தமிழ் மொழியில் அரசியலைப்பற்றிப் பேச முடியாது என்ற காலத்தில் நல்ல தமிழில் அரசியலைப்பற்றியும் பேச முடியும் என்று பேசி வழிகாட்டி திரு.வி.க.—தாம் சம்பாதித்த சொத்துக்களை எல்லாம் ஊழியர்களுக்கே கொடுக்கிறேன் என்று கொடுத்த எஸ். சீனிவாச ஐயங்கார்—சட்டமன்றத்தில் சிங்கமேன முழங்கிய சத்திய மூர்த்தி—பிராமணாகுப் பிறந்தாலும் ஹரிஜனங்களோடு ஒன்றாகவே இருந்து—அவர் இறந்தவுடன் அத்தனைபேர்களும் கண்ணீர்விட்டு அழ மறைந்த மதுரை வைத்தியநாதய்யர்—தமிழ் நாட்டிலே தேசிய இயக்கத்தை வளர்த்த வைக்கம்வீரர்—இவர்களை எல்லாம் வரிசையாக நினைவுகொள்கிறபோது நமது உள்ளங்களில் வேறு எதற்குமே இடம் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்கிறேன். அப்படிப்பட்ட தேசியப் பரம்பரை உருவாக்கிய மணி இது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு ஸ்டேட் அடானமியைப்பற்றிச் சொல்கிறீர்கள் என்றால்—அதைச் சொல்கிறவர்கள் யார் என்பதைப் பார்ப்பதும் முக்கியம்தான். என்மேல் குறை பட்டுக்கொண்டு பிரயோசனமில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக மகாநாடு திருப்பாங்குன்றத்தில் நடைபெற்றபோது பழங்கரணத்தத்தில் போட்டிருந்த போஸ்டர்கள் எல்லாம் என்ன? “வங்கம் வழிகாட்டிய பின்னும் தங்கத் தமிழகம் இந்தியக் கூட்டாட்சியில் அங்கம் வகிப்பதா?—இதுதான் போஸ்டர் வாசகம்.

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

காஷ்மீரத்தைப்பற்றிச் சொல்லலாம். அதன் நிலைமை என்ன என்பதைப்பற்றி நாடாளுமன்றத்திலேயே விவாதம் எந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறது, அதன் தன்மை என்ன என்பதை அறிவோம். ஜனசங்கம் சொல்கிறது என்றால்—அவர்கள் முன்பு காஷ்மீர் பஃபர் ஸ்டேட்டாக இருக்கவேண்டும்—இந்தியப் பேரரசின் கீழ் சலுகைகளுடன் வந்திருப்பதை எதிர்த்தே வோட்டளித்தவர்கள்—அது ஒரு மதவாதக் கட்சி—இந்தியாவை இந்துமதம்தான் ஆளவேண்டுமென்ற கட்சி—இதன் கொள்கை இந்தியா பூராவும் பரவவேண்டுமென்று திரு. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் சொல்கிறார் என்றால் இது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை—காஷ்மீர்பற்றிப் பல காலமாக தகராறு இருந்து வருகிறது. நம்மைத் தாக்கவேண்டுமென்று பாகிஸ்தான் காத்து இருக்கிறது. இதற்கு ஆயுதங்களை வேறு அள்ளி அள்ளி வழங்கி வருகிறது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம்—இந்து மகா கடலில் தனித் தனத்தையே அமைத்துக்கொண்டிருக்கிற பகை நிலை இந்த நிலையில்

“I believe equally in unity. Without a strong Centre there would be no united country. What freedom would the States then share? State autonomy should be inseparable from national strength.

Without a strong Centre, how can the States hold together? If each State looks to its own interests, how will the weaker States be helped? All our States are independent. The Centre is the thread which binds them together ...”

என்ற இந்த கருத்து இருக்கிறதே இந்தக் கருத்தைப் பிரதமர் சொல்கிறார் என்றால் இந்தக் கருத்து அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கும்போது ஏற்பட்ட கருத்து. அரசியல் சட்டம் அந்தரத்தில் இருந்து வருவதில்லை.

It is reflection on the Social Economic conditions prevailing at a particular time in the Country.

என்று அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. தேசிய விடுதலை இயக்கம்—அந்த விடுதலை இயக்கத்தின் முக்கியமான நோக்கம் வயது வந்தவர்களுக்கு ஓட்டுரிமை—அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதியின் பேரால், மதத்தின்பேரால் பாகுபாடு கூடாது என்பது—இந்த உரிமையும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்பது—அதில்தான் சில தடுமாற்றங்கள் வந்தன. நமது அரசியல் சட்டத்திலேயே அதைப்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. அரசியல் சட்டத்தைப்படித்த வழக்கறிஞர்கள் பலர் இங்கே இருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திலேயே சில திருத்தங்களை நாடாளுமன்றத்திலே ஏற்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. சில திருத்தங்களுக்கு மெஜாரிட்டி ஸ்டேட்ஸ் அப்ரூவல் வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இதில் தேக்கநிலை கூடாது என்பதுதான் முக்கியம். பார்லிமெண்டில் 24, 25 அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் சட்டமியற்றிக் கொள்ளலாம். நீங்கள் ஏன் சட்டமியற்றிக் கொள்ளவில்லை? ராஜ்யத்திலுள்ள நிலங்களை எல்லாம் நாட்டுடமையாக்கலாம். ஒரு ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தால்போதும். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? சர்க்கரை ஆலை நிலங்களை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள். 20 லட்சம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறீர்கள். அவர்கள் இருபது, இருபத்தைந்து லட்சம் போதாது நாலரைக் கோடி வேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்? கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் தடுக்கவே நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

அடுத்து குறிப்பிட்டு ஒன்று இரண்டு விஷயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக, இப்போது 300 பேர் இருக்கக் கூடிய லெப்ரசி ஹோம் இன்னொருவேஷன் பங்ஷன் போது டிரா பண்ணின பணத்தில் 11 ஆயிரம் ரூபாயை உடனடியாகத் திருப்பிக் கட்டவில்லை என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கண்டுபிடித்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். கேட்டால் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறேன் என்கிறார். அவர் என்னமோ அவர் குடும்பத்துச் சொத்தாக நினைக்கிறார். ஜெயில் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து சில பேரைக் கொண்டு வந்து அங்கு போடுவதற்கு அவர்களைப் போட வேண்டாம் என்கிறார். கேட்டால் அவர்கள் இவரது வேலைகளைக் கண்காணிக்கிறார்கள் என்கிறார். அதனால் அந்த இலாக்கா விலிருந்து வேண்டாம் என்கிறார். இதுபோன்ற நிலையில் அதைக் குடும்பத்துச் சொத்து போல் வைத்து இருப்பது சரி அல்ல. நான் எந்தத் தனிப்பட்டவரைப் பற்றியும் சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) ஷப்பெஷல் ஆபீசர் வைத்தியநாதன். செக்ரட்டரி ஓசா. அது உண்மை தானா என்று விசாரித்துப் பாருங்கள்.

[1975 மார்ச் 7 [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வறட்சிப் பகுதிகளைப் பார்ப்பதற்கு திரு. ஏ. பி. ஷிண்டே அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். இந்தியப் பிரதமர் சென்னை வந்திருந்தபோது அந்த இடத்திற்குச் சென்று ஏன் பார்க்கவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். பார்லிமெண்டுக் கூட்டம் நடக்கிறபோது தினசரி பிரதமர் வந்து விடுவார். நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் அப்படித்தான் செய்கிறார். இது தான் நல்லது. பார்லிமெண்டு நடக்கும்போது அவர் வந்ததனால்—இங்கெல்லாம் போய் பார்க்க வேண்டுமென்றால் 2 நாள் ஆகும், போக வேண்டுமென்று சொன்னால்—முடியாது.

திரு. ஷிண்டே அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர் எப்படிப் பட்டவர் என்பது பலருக்கும் தெரியும். சிறு விவசாயியாக ஆடு மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தவர். இந்தப் பகுதியில் உள்ள கால்நடைகளை அடிமாட்டுக்கு ஓட்டிப் போகிறார்கள் என்று சொன்னபோது அவர் கண்ணீர் விட்டார்.

Why don't you have a permanent machinery for drought relief work.

என்று அவரே சொல்கிறார். புதுக்கோட்டை பூராவும் வறட்சிப் பிரதேசம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி இருக்கிறபோது இப்படிப்பட்ட ஒரு நிரந்தர அமைப்பை ஏற்படுத்தினால் என்ன? இது போல இப்போது நடைபெறுகின்ற வறட்சி நிவாரண வேலை திருப்தி அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் 7½ கோடி செலவழிக்கிறோம் என்றால் ஜில்லா அதிகாரிகள் தங்களை ஜில்லா அதிகாரிகள் என்று நினைத்துக்கொள்ளாமல் அங்கே போய் இருந்து, அந்தப் பணிகளைப் பார்வையிட வேண்டும்.

இதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கலாம். எங்கள் கட்சி மகாநாட்டில் வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தைத் திட்ட முதலீடாகக் கருதக்கூடாது என்று தீர்மானமே போட்டிருக்கிறோம். வறட்சி நிவாரணத்திற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் தனியாகவே நிதி ஒதுக்கப்படவேண்டும். எந்த மாநிலத்தில் வறட்சியோ வெள்ளமோ உதவி செய்வதற்காக என்று சொல்லியிருக்கிறோம். 166 கோடிக்கு மத்திய அரசு இதற்காக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். நீங்கள் முயற்சி செய்தால் இதில் பெருமளவு உதவியைப் பெற முடியும்.

Let us get the bulk for Tamil Nadu

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

வறட்சி நிவாரணத்திற்காக நாம் பணத்தை ஒதுக்கிச் செலவு செய்கிறபோது இதில் தங்கள் சொந்த லாபத்தை நினைக்கிறவர்களைப்பற்றி என்ன சொல்வது? மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் தங்களுடைய சொந்த லாபத்தைக் கருதுகிறவர்கள் யாரோ அவர்கள் தான் சமுதாயத்திற்கு விரோதிகள். இதில் சொந்தக் கமிஷனை அடைகிறவர்கள் மனிதர்களே அல்ல. மனிதப் பதர்கள். லெப்பர்ஸ்களைவிடக் கேவலமானவர்கள்.

இப்பொழுது நாம் செய்துகொண்டு வரக்கூடிய பணி சரியானது அல்ல. ஏற்கனவே அழகர்சாமி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பீகார், ஒரிஸ்ஸா போன்ற சில பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அனைவருக்கும் பச்சைக் கார்டு, சிவப்புக் கார்டு என்று கொடுத்து, இலவசமாகவே உணவு கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்.

தமிழ்நாட்டு மக்களைப்பற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

‘There is a great struggle to survive’.

தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு நீதி வழங்கக்கூடியது யார்? அரசுதான் நீதி வழங்க வேண்டும். நீதி, நீதி ஆகிய இரண்டையும் வழங்குகிறபோது தவறுதல்கள் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை, விருத்தாசலம் வட்டம் எமனேரி (வெலிங்டன்) நீர்த்தேக்கத்தின் கீழுள்ள கிறுமுனை பெருமுனை, புலிவயம், புதுக்குளம், வையங்குடி மற்றும் சுமார் 220 கிராமங்களைச் சேர்ந்த விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு மங்களுர் சட்டமன்ற தொகுதிக்குள் நடக்கும் கிருஷ்ணாபுரம் வேலைவாய்ப்பு முன்னேடித் திட்டப்படி (PIREP) நூற்றுக்கணக்கானோர் வாழ்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிடப் போகிறார்கள். இது முடிந்து விட்டது என்றாலும், இவர்களை மற்றொரு திட்டத்தோடு இணைப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

உணவு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை அரசே ஏற்று நடத்தினால் என்ன? சாமர்த்தியமாக உணவு அமைச்சர் பதில் சொல்லி விடுவார், “மத்திய சர்க்காரினாலேயே முடியவில்லை” என்று மத்திய அரசு என்கிறபோது பெரிய இடம். நம்முடையது காம் பேக்ட் ஏரியா. இன்றைக்கு உணவு தானிய மொத்த வியாபாரம் தனியார் கையில் இருக்கிறது. அரிசியாக இருந்தாலும், கோதுமையாக இருந்தாலும், நவதானியமாக இருந்தாலும் மொத்த உணவு

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

தானிய வியாபாரம் அரசிடமே இருக்க வேண்டும். சில பேரிடத்திலிருந்து இதற்கு எதிர்ப்பு வரும். அதை எதிர்த்துத்தான் இது போன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்தின் கொள்முதல் என்ன என்பது நமக்குத் தெரியும். ஏஜெண்டுகள் மூலமாகத்தான் நடக்கிறது. இது சரியல்ல.

கொள்முதல் என்கிறபோது 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் வைத்து இருக்கக் கூடிய கம்யூனிஸ்டு தோழர்கள் லெவிக்கு ஒழுங்காகக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு 15 ரூபாய் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை.

சேலம் ஜில்லா ஆத்தூர் மிகப் பின்தங்கிய பகுதி, அது மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே மலையாள ராமனாயக்கன் பாளையம் திட்டம், பைத்தூர் நீர்த்தேக்கத் திட்டம், ரெட்டி அணை சேனல் கல்பகனூர் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் மிக உதவியாக இருக்கும். பல வருஷங்களாகச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சொல்லி வருகிறார்கள். இதை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை, ஹரிஜனங்களைப் பற்றிச் சொன்ன தனால் சொல்கிறேன், உயர் ஜாதிக்காரர்கள் என்றால் சில நேரம் கொஞ்சம் சூடு வந்து விடுகிறது. தமிழ் இலக்கியத்திலேயே தன்னைப் புலேச்சி மகன் என்று இழித்த காரணத்தினால் ஆபுத் திரன் சினமுற்றுச் சொன்னதாக இருக்கிறது.

ஆபுத்திரன் பின் அமர்நகை செய்து
மாமறை மாக்கள் வருங்குலம் கேண்மோ
முதுமறை முதல்வன் முன்னர்த் தோன்றிய
கடவுட் கணிகை காதலஞ் சிறுவர்
அருமறை முதல்வர் அந்தணர் இருவரும்
புரிநூல் மார்பீர் பொய்யுரை யாமோ
சாலிக்குண்டோ தவறென உரைத்து
நான்மறை மாக்களை நகுவனன் நிற்ப

என்று தாயை அவமானப்படுத்தியதன் காரணமாக ஆபுத்திரன் கூறினார், என ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே தமிழ் இலக்கியத்தில் வந்திருக்கிறது அடிக்கடி இந்த இலக்கியத்தை நான் படிப்பதனால் இதைச் சொல்கிறேன். குத்துசி

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

குருசாமி அவர்கள்கூட என்னிடம் சொல்வார்கள், நீங்கள் பேசுகின்ற பல இடங்களிலும், நீங்கள் போகின்ற பல இடங்களிலும் இதைச் சொல்ல வேண்டுமென்று.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: அந்தப் பாட்டிற்கு விளக்கத் தையும் சொல்லுங்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: விளக்கம் இதுதான். ஆபுத்திரனை பார்த்து, உன்னுடைய தாய் சாலி கற்பிழந்தவள் என்ற முறையில் சில பிராமணர்கள் ஏசியபோது, அவன் கோபமுற்று, உங்கள் சாதி என்ன என்பது தெரியாதா? பிராமணர்களுடைய மூதாதையர்களான வசிஷ்டர், அகஸ்தியர் ஆகியோருடைய பிறப்பு எப்படியென்றால், அவர்களெல்லாம் பிரம்ம புத்திரர்கள், பிரம்மாவின் உடைய திருமகள் திலோத்தமை. பிரம்மாவிற்கும் திலோத்தமைக்கும் பிறந்த குழந்தைகள் தான் வசிஷ்டரும், அகஸ்தியரும். தந்தையே மகளை மணந்து கொண்ட சாதி உங்களுடையது என்று ஆபுத்திரன் சொன்னதாக இலக்கியத்தில் இருக்கிறது. என்னுடைய தாயாரை அப்படி அவமானப்படுத்தியவுடன்தான் எனக்குக் கோபம் வந்தது என்று அதிலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதே தமிழிலக்கியத்திலே நான் சொல்கிறேன், இந்தியாவினுடைய ஒற்றுமையைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள். சாலி தவறு செய்துவிட்டாள், வாரணாசியில் பிறந்த சாலி தவறு செய்துவிட்டாள். தவறுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய கன்னியாகுமரிக்கு வருகிறாள். வருகிற வழியில் காவிரிக் கரையில் குழந்தை பிறக்கிறது. அன்றைக்குக் கூட, கலாச்சார ரீதியிலே இந்திய ஒற்றுமையைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று இப்படி அமைந்திருக்கிறது. அந்த இலக்கியத்தில் எல்லாம் குறிப்பிட்டதைப்போல, ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து, நாம் வாதாடி, வெற்றி அடைந்தபிறகும், இன்றைக்கு நாட்டிற்கு ஆபத்து இருக்கிற காலத்திலே, இப்பொழுது அதை கவனிக்க வேண்டியது ரொம்ப அவசியம்.

(முற்பகல் 11.00)

இன்றைக்கு, ஜெயப்பிரகாஷ் போரார்ட்டம் ரொம்பத் தெளிவாக வந்தாகிவிட்டது. தனிப்பட்ட அவருக்காகச் சில கூட்டங்களைச் சேர்க்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சனையில்ல.

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கொஞ்சம், கொஞ்சமாக, படிப்படியாக, தேசியத் தலைவர்கள் எல்லாம், நாட்டு மக்கள் எல்லாம், கஷ்டப்பட்டு வாங்கிக் கொடுத்த கான்ஸ்டிடியூஷன் இருக்கிறதே, அதிலே ஜனநாயகம் வந்திருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுக்கு வந்திருக்கிற கஷ்டமெல்லாம்,

We have to protect this democracy. We are not entirely satisfied with this democracy. But when there is a serious threat even to this democracy we have to protect it.

Now what is this agitation against democracy? There is an attempt to reverse the process.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முன்னுக்கு வந்ததை, பூராவும் பின்னே இழுத்துச் செல்கின்ற போக்காக வந்திருக்கிறது. இந்த இயக்கத்தோடு டெல்லியிலே நடந்த ஊர்வலத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் செல்கிறார்கள் என்றால், அரசாங்கமும் அதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டும், முறையாகச் சொல்லவேண்டும். மார்க்சிஸ்டு கட்சியினர் ஊர்வலத்தில் போவதாகத்தான் இருந்தது. எப்படியாவது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் ஊர்வலத்தில் போகவில்லையென்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன?

THIRU K. T. K. TANGAMANI : Anti-Congressism does not pay. In other places also there have been counter-revolutionary movement.

அதற்கு உதாரணம் வேண்டுமென்றால் சொல்கிறேன். டில்லியிலே இதுமாதிரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தபொழுது ஒரு ஜெயப்பிரகாஷ் தோன்றினார். அவரே பேசினார், புனிதம், அன்பு, சத்தியம் என்று. அவர் ஒரு மதவாதி. புனிதம், அன்பு, சத்தியம் என்று ஒரு மதவாதி பேசினால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் புனிதம், அன்பு, சத்தியம் என்று ஒரு அரசியல்வாதி பேசினால் அது ஏமாற்று வேலை. இங்கு பேசுவது யார்? பலவிதமான அதிருப்தியாளர்கள் சேர்ந்துகொண்டு, எப்படியாவது இந்த ஜனநாயகத்தை உடைக்கவேண்டுமென்ற இந்தப் போக்கு, இந்த நாட்டுக்கு மிகப் பெரிய அபாயம். இது எங்கோ வந்த அபாயம் அல்ல. பீகாருக்கு மட்டும் வந்ததல்ல. டெல்லியிலே பிடித்திருக்கிற அபாயம், தமிழ் நாட்டுக்கு

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 மார்ச் 7]

வரத்தான் செய்யும். அது இந்த நாட்டினுடைய ஒற்றுமையை சீர்குலைப்பதற்கும் ஓரளவுக்கு இருக்கக்கூடிய ஜனநாயகத்தைச் சீர்குலைக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது . . .

THIRU L. GANESAN : If Jayaprakash Narayan's movement is counter revolution, do you mean to say that there is any other revolution that is taking place in India?

THIRU K. T. K. TANGAMANI : The revolution that is to take place should be a silent revolution. Even if such a revolution is to take place, it has to be done by the have-nots. But this revolution is not by have-nots ; it is by haves.

அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிற ஆள் யார்? ஜெயப்பிரகாஷ் பின்னாலே இருக்கிற ஆள் யார்? இதே சென்னை நகரத்திலே 10 நாளைக்கு முன்பு—முதலமைச்சர் இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டும்—கோயங்கா எல்லா பத்திரிகை ஆசிரியர்களையும் அழைத்து, ஜெயப்பிரகாஷுக்குச் சரியான பப்ளிசிட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? கோயங்கா யார்? அவர் எகபோக முதலாளி என்பது மாத்திரமல்ல, ஜனசங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். ஜனசங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்த அவர், அக்கட்சியின் சார்பில் தேர்தலில் நிற்கத் தைரியம் இல்லாமல், சுயேச்சையாக, மத்திய பிரதேசத்திலே நின்று, இன்றைக்குப் பார்லிமெண்டுக்கு வந்திருக்கிறார். அவர் மேல் எவ்வளவு பெரிய குற்றச்சாட்டுகள் வந்திருக்கின்றன? அப்பேர்ப்பட்டவர், ஜெயப் பிரகாஷ் பின்னாலே நிற்கிறார். இந்திரா காந்தி பிடிக்கவில்லை, மத்திய சர்க்கார் பிடிக்கவில்லையென்பதற்காக, ஜன சங்கத்தோடு போய் சேருவதா?

.மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பகுதிக்குப் பகுதி, மாநிலத்திற்கு மாநிலம் நிலைமை மாறுகிறது. இங்கே, கோயங்கா ஆலோசனை அளித்ததாக சொன்னார்கள். விவசாய போராட்டத்திற்காக, மன்றாடியார் வீட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்கள் ஆலோசனை நடத்தினார்கள். (குறுக்கீடு)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: அது இன்றைக்குச் சொல்வதல்ல, பல காலமாகச் சொல்லி வருவது. நான் உங்களிடத்திலே சொன்னதுதான். தொழிலாளிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும்

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வினோதமாக இந்த அரசு போய்விட்டது. அன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தில் 17 பேர்கள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்கள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : விவரங்களை ஆராய விரும்பவில்லை. அது ஒரு விவாதமாகிவிடும். கோயங்கா வீட்டில் போராட்டம் நடத்துவதற்கு ஆலோசனை நடத்தலாமா என்பது கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களுடைய கேள்வி. நிலைமைக்கேற்ப, பகுதிக்கேற்ப, நிலைமைகள் மாறலாம். மன்றாடியார் வீட்டில், விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்த ஆலோசனை நடந்தபொழுது, கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டார்களா இல்லையா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அந்தப் போராட்ட நேரத்தில் இவர்கள் இருந்திருந்தால், இவர்களும் கலந்து கொண்டிருப்பார்கள். 17 பேர்களைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள் என்பதால்தான் அந்த ஆலோசனை நடத்த ஆரம்பித்தோம்.

சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைப் பிரச்சனைகளில், முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட பொழுது, முதலாளிகள் இன்றைக்குப் புறக்கணித்து விட்டார்கள் அல்லவா?

திரு. க. சுப்பு : ஜன சங்கம், ஜெயப்பிரகாஷ்-ஓடு இணைந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார். 1967-லே, ஜன சங்கத்தோடு சேர்ந்து கூட்டணி அமைத்து, ஆட்சி அமைத்தார்களே, இவர்கள். இன்றைக்கு ஜனசங்கம் பிற்போக்குக் கட்சி என்று சொல்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, அன்றைக்கு அந்தப் பிற்போக்கு ஜனசங்கத்துடன் சேர்ந்து ஆட்சி வைத்ததே, அதற்கு என்ன காரணம் என்று சொல்வாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி பேசுவதற்கு ஒரு மாஜி கம்யூனிஸ்ட் தேவை. கம்யூனிஸ்ட்டு களுடைய வாதத்தை எடுத்துப் பதில் சொல்வதற்கு ஒரு மாஜி கம்யூனிஸ்ட் தேவை என்ற நிலைமை வந்ததற்காகத்தான்--அது தான் எனக்கு ரொம்ப வருத்தமாக இருக்கிறது. 1967-ம் வருஷம் (சூறுக்கிடு) இதை நீங்கள்

[1975 மார்ச் 7]

திரு. க. சுப்பு : மாஜி கம்யூனிஸ்ட் என்று சொல்கிறார்கள்.

Once a communist, always a communist. Karl Marx patent தான் கம்யூனிஸ்ட் தத்துவம்; கம்யூனிஸ்ட்டுக்குத்தான், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குத்தான் சொந்தம் என்று சொல்கிறாரே, அது தவறு. இவர்கள் என்ன பேடென்ட் ரைட் எடுத்தார்களா? அதற்கு காரல் மார்க்ஸ் ஒன்றும் பேடென்ட் ரைட் வாங்கவில்லை. அது ஒரு உயர்ந்த தத்துவம். அதை அவர், மனித சமுதாயத்திற்காக வைத்துவிட்டுப் போனார். அதை ஒரு கூட்டுக்குள் அடைக்கப் பார்க்கிறார் இவர். யானையைப் பிடித்து ஒரு பாளைக்குள் அடைப்பது போல், தோழர் கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றி வாதத்திற்கு வரவில்லை. Once a mortgage, always a mortgage. அப்படி இருக்கிற மாதிரி எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நண்பர் சுப்பு அவர்கள் கேட்டது, எங்கேயோ ஒரு மாநிலத்தில் ஜன சங்கத்தோடு கூட்டாட்சி அமைந்ததாகச் சொன்னாரே, அது எந்த மாநிலம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அது மட்டுமல்ல, இன்னும் கொஞ்சம் சொல்கிறேன். உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஜனசங்கத்தோடு கூட்டு சேர்ந்திருந்தது. ஜனசங்க ஆதரவிலே எங்கள் ஆள் ஜெயித்தார்.

திரு. க. சுப்பு : தேர்தலுக்கு முன்னாலேயே கூட்டு தேர்தலுக்காக ஏற்பட்ட கூட்டு அல்ல. காங்கிரசுக்கு எதிராக ஒரு ஆட்சி அமைக்க வேண்டுமென்ற கட்டத்திலே ஜனசங்கத்தோடு கூட்டு சேர்ந்தது. அப்பொழுது அது இனித்தது. இப்பொழுது ஜெயப்பிரகாஷோடு அவர்கள் சேர்ந்த பிறகு கசக்கிறதா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சில பேருக்கு இனிக்கலாம் சில நிலைமைகளிலே. இப்பொழுது ஜெயப்பிரகாஷ் எங்களுக்குக் கசக்கிறார், அதை நான் சொல்கிறேன். ஜனசங்கம், ஆட்சிக்கு

மீது பொது விவாதம்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வர, நாங்கள் சொன்னபடி வந்தது. மினிமம் புரகிராமை நாங்கள் நிச்சயம் பண்ணினோம். அந்த புரகிராம வெளியானதிலே எனக்கெல்லாம் பங்கு உண்டு.

திரு. க. சுப்பு : மினிமம் புரகிராம் என்பது எந்த கட்சியினால் கொடுக்கப்பட்டது? அதற்கு எப்பொழுது வடிவம் கொடுக்கப்பட்டது? என்ன மினிமம் புரகிராமை ஒப்புக்கொண்டது? இன்றைக்கு ஜனசங்கம் ஏன் போய்விட்டது? நீங்கள் கொடுத்திருந்தால், நீங்கள் மீறியதால் அல்லவா, அவர்கள் போய்விட்டார்கள். அன்றைக்குப் பேசி ஒப்புக்கொண்டதிலே யிருந்து மீறவில்லை ஜனசங்கம். ஆனால், கோழர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் விவரத்தை, ...

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நாங்கள் ஜனசங்கத்தோடுதான் சேருவோம் என்று நீங்கள் சொன்னால், எனக்கு எந்தவிதமான கவலையும் கிடையாது, வெறுப்பும் கிடையாது. ஜனசங்கத்தோடு தான் சேர்த்து வாழ்த்து வாங்குவோம், ஜனசங்கத்தோடு ஜெயப்பிரகாஷ் பேசுகிறார், அது நீண்ட இயக்கம் என்று நீங்களும் பேசுங்கள், எனக்கு அதைப்பற்றி கவலை கிடையாது. இப்பொழுது ஜனசங்க மாநாட்டிலே, ஜெயப்பிரகாஷ் பேசியிருக்கிறார், ...

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவரவர்களே, நேற்றைய முன்தினம் ஜனசங்க மாநாட்டில், ஜெயப்பிரகாஷ் பேசியது தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது—நான் ஜெயப்பிரகாஷுக்கு வக்காலத்து வாங்குவதாக யாரும் கருதத் தேவையில்லை. மாநாட்டிலே நான் கலந்து கொள்வதற்குக் காரணம், பிகார் இயக்கத்தை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்று ஜனசங்கம் சொல்லியிருக்கிறது. அதற்கு நன்றி சொல்ல வந்திருக்கிறேன் என்று சொன்னார்களே தவிர, அதில் நான் சேர்ந்துவிட்டேன் என்று அல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : அதே மாநாட்டில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சட்டவிரோதமான கட்சி என்று சொன்னார்களே, அதைப்பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன?

[1975 மார்ச் 7]

திரு. கோவை செழியன் : ஆன் எ பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே விவாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பேசுகின்றவர், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். எதிர்க் கட்சியில் பேசுகின்றவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர். தோழர் சுப்பு அவர்கள் கேட்ட கேள்வி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஜனசங்கத்தோடு சேர்ந்து, ஆட்சிக்கு வர ஒத்துழைப்பு தந்தது. ஆகவே, இன்றைக்கு ஜெயப்பிரகாஷ் அதோடு சேருவதில் என்ன தவறு என்ற முறையிலே கேட்கிறார்கள். நான், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன். எனக்குள்ள சந்தேகம் எல்லாம், ஜெயப்பிரகாஷ், ஜனசங்கம், ராஷ்டிரிய ஸ்வயம் சேவக் சங், ஆனந்த மார்க், பிஷு பட்நாயக் போன்றவர்களுடன் இயக்கம் நடத்துகிறார்கள். அந்த இயக்கத்தைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கிறதா என அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவர் அவர்களே, ஜனசங்கத்தோடும், ராஷ்டிரிய சுயம் சேவக் சங்கத்தோடும் ஜெயப்பிரகாசர் சேர்ந்திருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். ஜெயப்பிரகாசர் ஒரு இயக்கம் நடத்துகிறார், அந்த இயக்கத்திற்கு ஆதரவாக ஜனசங்கமும் மற்ற கட்சிகளும் சேர்ந்திருக்கின்றன. தீவிரமான கம்யூனிஸ்டுகள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள்கூட அவரை ஆதரிக்கிறார்கள். தூக்குமேடைக் கயிற்றில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள்கூட, அப்படிப்பட்ட கம்யூனிஸ்டுகள் கூட அவரை ஆதரிக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சத் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு சேர்ந்து கொள்கிறார்கள், இப்போது அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

திரு. ஆலடி அருண் : அதையாவது உறுதியாகப் பின்பற்றினால் நல்லது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திரு.க. ஆளுங்கட்சியாக இருக்கிறவரையில் தண்ணீரில் போடப்பட்ட பாஸ்பாஸ், ஆட்சியிலிருந்து இறங்கிவிட்ட பிறகு கூரையிலே போடப்பட்ட பாஸ்பாஸ் என்று 1973 ஆம் ஆண்டு முதலமைச்சர் அவர்கள்

1975 மார்ச் 7]

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

நெல்லையிலே பேசியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஆட்சியிலே இருப்பதால் அமைதியாக இருக்கிறோம், இல்லாவிட்டால் தப்புவழியில் போவோம் என்றார்கள். இதை இன்னும் தொடர்ந்து சொல்கிறாரா என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. துரை முருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த மாமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது அதனை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு நல்ல திட்டங்கள் இருப்பதை நாடு அறியும், நல்லவர்கள் அறிவார்கள். அதிலே சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விழைகிறேன். இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக மினவர்கட்டு எட்டு கட்டும் திட்டம், இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாக கைத்தறி நெசவாளர்கட்டு சேமிப்புப் பாதுகாப்புத் திட்டம், திக்கற்ற இளம் சிறுார்கட்டும் ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கும் புதிய திட்டங்கள், அரசு அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், உள்ராட்சி நிறுவன ஊழியர்கள் ஆகிய 7 லட்சம் பேருக்கு 24.5 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு அகவிலைப்படி உயர்வு, பதினாறு லட்சம் செலவில் இரண்டாயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இருபது இருபது மாணவர் இல்லங்கள், 30 லட்சம் செலவில் முதல் கட்டமாக 6,800 கிராமங்களில் சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, திருமலைநாயக்கன் மகாலை அரும்பொருட் காட்சிக் கூடமாக்கல், காரைக்குடியில் தமிழ்தாய்க் கோவில், குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக குடிநீர் வசதி, பஞ்ச நிவாரணத்திற்கான துரித நடவடிக்கைகள் இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை அடுக்கடுக்காகச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்க முடியும். இவ்வளவு திட்டங்களையும் நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் இந்த நேரத்திலே போட்டு—எந்த நேரமென்றால் வானம் பொய்த்து வளம் குன்றியிருக்கிற நேரத்திலே, நிதிவசதிகள் குறைந்திருக்கிற நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட பல சூழ்நிலைகளுக்கிடையே செம்மையான ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையை அவர்கள் தயாரித்து அளித்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1975 மார்ச் 7]

எப்போதுமே மணல் நிலத்திலே ஒருவர் நடக்கிறபோது வழக்கிவிழாமல் இருந்தால் அது அவருடைய கெட்டிக்காரத்தனம் என்று போற்றப்படாது. ஆனால், வழக்கல் நிலத்திலே ஒருவர் வழக்கிவிழாமல் நடக்கிறார் என்றால் அது அவருடைய திறமை என்று சொல்கிறோம். நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி வானம் பொய்த்து வளம் குன்றியிருக்கிற நேரத்திலே, நிதிவசதிகள் குறைந்திருக்கின்ற நேரத்திலே, அதிகாரங்கள் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே குவிந்திருக்கின்ற நேரத்திலே, நாட்டு மக்களை இதயத்திலே வைத்து நல்ல பல திட்டங்களை அறிந்திருக்கிற நம்முடைய முதல்வர் அவர்களை நான் பாராட்டுவது மட்டுமல்ல, நார்டும் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பதிலே யாருக்கும் ஐயமில்லை.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசியவர்கள் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதைவிட மாநில சுயாட்சி பற்றிய கருத்துக்களையே அதிகமாகப் பேசினார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம் இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் ஆரம்பத்திலேயும், இறுதியிலே இருக்கிற பக்கங்களிலேயும்-- அவைகளைப் படித்துப் பார்த்தால்--மத்திய அரசு மாநிலங்களின் வளர்ச்சிக்கு எப்படித் தடையாக இருந்திருக்கிறது என்பதை முதல் பக்கத்திலேயும், நாம் இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்து சில திட்டங்களைப் போட்டு நாட்டுக்கு அறிவித்து விட்டோம், இன்னும் அதிகாரங்கள் இருக்குமானால் எவ்வளவு பெரிய சாதனைகளைச் செய்ய முடியும் என்று மாநில சுயாட்சிக் குரூஸ் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் இறுதியிலே எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்து எல்லாம் செய்து இருக்கிறோம், அப்படி ஏதாவது செய்ய முடியாமல் போயிருக்குமானால் அதற்குக் காரணம் நம்மிடம் அதிகாரம் இல்லை, மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது என்பதுதான்.

“நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்று வள்ளுவர் கூறியிருப்பதைப் போல் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரங்கள் குவிந்து இருக்கக்கூடிய ஒரு சர்க்காராக இருப்பதுதான் காரணம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 7]

[திரு. துரைமுருகன்]

மாநில சுயாட்சி பற்றி ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்திலே ஒரு விவாதம் நடந்திருக்கிறது. இப்போது நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் சரி, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையீது நடந்த விவாதத்தின்போதும் சரி மாநில சுயாட்சி பற்றிதான் விவாதிக்கப்பட்டது. மாநில சுயாட்சி என்று சொன்னால் ஏதோ பூதாகாரமான விஷயம் அல்ல. நாம் ஏதோ இப்போதுதான் அதை விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற தப்பான கணக்கை சிலர் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநில சுயாட்சி என்பது காங்கிரஸ்காரர்களால் 1935 ஆம் ஆண்டிலேயே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இந்தியாவிற்கு வெறும் அதிகாரங்கள் போதாது, அதிகாரங்கள் நாட்டு மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று அன்றைக்கே காங்கிரஸ் கட்சி பலமான கருத்தைக் கொண்டிருந்திருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே வெள்ளைக்காரர்கள் அதிகாரங்களை தங்கள் கையிலேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கீழே இருப்பவர்களை அடக்குவதற்காக, கீழே இருப்பவர்களுக்கு எதிர்ப்பாக அதிகாரங்களைத் தங்கள் கையிலே குவித்து வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்றைக்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் அதை எதிர்த்தார்கள், கிளர்ச்சி செய்து அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள்.

1943 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 7, 8 தேதிகளில் பம்பாயில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்திலே வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள். அந்தத் தீர்மானத்திலே “தற்காலிகமாக அமையவிருக்கிற அரசு மக்களில் பெரும்பாலோர் ஒத்துக்கொள்ளத் தக்க இந்தியப் பேரரசுக்கான அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கும். அதில் மாநிலங்களுக்கு அதிக அளவு சுயாட்சி அளிக்கின்ற கூட்டாட்சி முறைக்கு வழிபிறக்கும், மிச்சமுள்ள அதிகாரங்களும் மாநிலங்களுக்கே அளிக்கப்படும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1946 ஆம் ஆண்டிலே இந்திய அரசியல் சட்டத்தை முன்மொழிந்து பேசிய, பிறகு இந்தியாவின் பிரதமராக வந்த நேரு அவர்கள் அந்த ஆப்ஜக்டிவ் ரெஸல்யூஷனை முன்மொழிந்து பேசுகிறபோழுது “மாநிலங்கள் தங்கள் தனித்தன்மைகளைப் பாதுகாத்தாக வேண்டும், மிஞ்சிய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கே வந்தாக வேண்டும். அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளைப்போல கூட்டாட்சி முறை இந்தியாவிலும் உருவாக வேண்டும். இந்தத்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1975 மார்ச் 7]

தீர்மானம் கூந்திய மக்களுக்கு விடுத்த புனிதமான கருத் தோவியம், இது இந்திய உணர்விற்கு மாறுபட்டதல்ல” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் 66-வது மகாநாட்டில் சஞ்சீவ ரெட்டி “அதிகாரப் பங்கிடு என்பது மாநிலங்களிலிருந்து உள்ளாட்சித் துறை அங்கங்களுக்கு மட்டும் செல்வதல்ல, மத்தியிலிருந்து மாநிலங்களுக்கு வருவதும் ஆகும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, சுதந்திர போராட்ட காலத்திலேயே இந்த எண்ணம் அவர்களுக்குக் கிளம்பி இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் போய்விட்டபிறகு இவர்கள் ஆட்சியிலே அமர்ந்துவிட்டார்கள். வெள்ளைக்காரர்களின் அதே அதிகார எண்ணம் இவர்களையும் ஆட்டிப்படைக்கிறது என்பது தயிர வேறு என்னவாக இருக்க முடியும். அதைத்தான் இந்திராகாந்தி அவர்கள் ஒருமுறை மேற்கு வங்கத்தைப் பற்றிச் சொல்கிற போது “கம்யூனிஸ்டிகள் மத்தியிலே அதிகாரம் குவிந்திருக்கக் கூடாது என்று இன்றைக்குக் குரல் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவர்களே மத்தியிலே ஆட்சிக் கட்டிலிலே அமருகிற வேளை வந்தால் மத்திய அரசு இன்னமும் வலிவானதாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் விரும்புவார்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

இதிலேயிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் யார் மத்தியிலே ஆட்சிபீடத்திலே உட்கார்ந்தாலும் அதிகாரத்தைக் குவித்து கையில் வைத்துக் கொள்வது தேவை என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அது தேவையில்லை என்று அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டுமென்று அன்றைக்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள். அன்றைக்குக் கெட்டவர்கள் ஆட்சியிலே அமர்ந்துவிட்டார்கள். அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கக்கூடாது என்று இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள். அதைப் பகிர்ந்தளிக்கக்கூடாது, குவிந்து இருக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். வெளியூர்க்காரன் தவறு செய்தால் அது ஆபத்தானது, ஆனால் உள்ளூர்க்காரன் தவறு செய்தால் ஊர்குட்டி விரும்பத்தக்கது என்ற வகையிலே அவர்கள் நிலைமை இன்றைக்கு இருக்கிறது. வேறு என்னவாக இருக்க முடியும்? யார் தடுத்தாலும், எத்தனை எதிர்ப்புகள் காட்டினாலும் என்ன பூச்சாண்டி காட்டினாலும் மாநில ச்யாட்சி வரும். அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்குத் தர முடியாது என்று

1975 மார்ச் 7]

[திரு. துரைமுருகன்]

சொல்கிற பிரதமர் இந்திராகாந்தியல்ல, ஆண்டவனே பிரதமராக வந்தாலும் அதைக் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே நான் தெளிவாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு காஷ்மீரில் வெளிச்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது, பச்சைக் கொடி காட்டப்பட்டிருக்கிறது, காஷ்மீரில் அப்படிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். காஷ்மீரம் என்றால் அது தனிப் பிரச்சனை, அதைப்பற்றிப் பேசக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் சிலர். திரு. தங்கமணி அவர்களும் அதற்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசினார்கள், அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் சொல்கிறேன், காஷ்மீருக்கு ஏன் தனி அதிகாரம், தனி அந்தஸ்து என்று கேட்டால் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் காஷ்மீர் வட பகுதியிலே இருக்கிறது, பக்கத்திலே பாகிஸ்தான் இருக்கிறது. பாகிஸ்தான் அந்நிய நாடு, பகை நாடு. அப்படிப் பட்ட பாகிஸ்தானிலேயிருந்து அந்நியர்கள் உள்ளே நுழைந்து விடலாம், காஷ்மீர் எல்லைப் பகுதியிலே அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் அதற்குத் தனி அந்தஸ்து தரப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தனி அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் ஷேக் அப்துல்லா அவர்கள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஷேக் அப்துல்லா அப்படிக்கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லி அவரைச் சிறைச்சாலையில் அடைத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்குக் காலம் கனிந்தது, தன்னுடைய தந்தையார் செய்த தவறை இன்றைக்கு அவருடைய திருமகனார் இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் உணர்ந்து அதே ஷேக் அப்துல்லாவை அழைத்து, காஷ்மீரத்தின் பிரதம அமைச்சராக உட்காரச் வைத்திருப்பதை நாடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது.

நேற்றையதினம் ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் அவர்கள்கூட பேரிய மகஜரைக் கொடுக்கும்பொழுது மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் தேவை என்ற ஷரத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, பல்வேறு மாநிலங்களிலும் இன்றைக்கு இந்தக் கொள்கை பரவி விட்டது. ஆகவே, இதைத் தடுக்க முடியாது. காஷ்மீரத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் உரிமைகளைச் சென்னைக்கோ,

[திரு. துரைமுருகன்]

[1975 மார்ச் 7]

வேறு மற்ற மாநிலங்களுக்கோ ஒப்பிட்டுப் பேசக்கூடாது என்று இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்களும் சொல்கிறார்கள், அவரோடு கூட்டு சேர்ந்திருப்பவர்களும் சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்பதெல்லாம், இன்றைக்குத் தரைப்படை ஒன்றைத்தான் காஷ்மீரத்தில் அமைக்க முடியும். நம்முடைய தரைப்படைதான் பாகிஸ்தானுக்குப் போக முடியும், அதைபோல் பாகிஸ்தானின் தரைப்படைதான் இங்கே வர முடியும். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்டால், வருடத்தில் 6 மாதங்கள் மேகமூட்டமான சூழ்நிலை இருக்கும் பகுதி அது. எனவே விமானத் தாக்குதல் நடத்துவதென்பது அரிது. எனவே, தரைப்படை ஒன்றுக்காக மட்டும் தான் தனி அந்தஸ்து கொடுக்கிறோம். நான் அதையே திருப்பிக் கேட்கிறேன், இன்றைக்கு வல்லாசுகள் இந்து மா கடலில் தளம் அமைக்கிறார்கள். அப்படி இந்து மா சமுத்திரத்தில் தளம் அமைத்த பிறகு, படைகளைக் குவித்த பிறகு, அவைகள் தரைப்படை மூலமாகவும், கப்பற்படை மூலமாகவும், விமானப் படை மூலமாகவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குள் வர முடியும். அப்படி வரும் பகுதி தென்னாடாகத்தான் இருக்கிறது, இல்லையா? அப்படி காஷ்மீர் தரைப்படையை எதிர்நோக்கும் பகுதி என்று அதற்குத் தனி அந்தஸ்து கொடுக்கப்படுகிறது என்ற விளக்கத்தைச் சொல்லும் இதே இந்திராகாந்தி அம்மையார் அவர்கள் வருங்காலத்தில் பிரதமராக இருந்தாலும், அல்லது வேறு யார் வந்தாலும் ஒருநாளைக்கு டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே அறிவிப்பார்கள், ஏன் தமிழ்நாட்டிற்குத் தனி அந்தஸ்து தெரியுமா, பக்கத்திலே இந்து மாக்கடல் இருக்கிறது. வல்லாசுகளின் ஆதிக்கம் இருக்கிறது, எந்த நோத்திலேயும் கப்பல் மூலமாகவோ, விமானம் மூலமாகவோ தாக்கலாம். எனவே நாட்டுப் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு தமிழ்நாட்டிற்கு சுயாட்சி கொடுக்கிறோம், மாநில சுயாட்சி கொடுக்கிறோம் என்று அறிவிக்கத்தான் போகிறார்கள்.

இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். காஷ்மீரில் விடுதலை அடைந்த பிறகு போடப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள் காஷ்மீரில் இனி செல்லாது, அதுமட்டுமல்ல கவர்னரை நியமிக்கும் அதிகாரம் அவர்களுக்கு உண்டு, ஹைகோர்ட் சொல்லிவிட்டால் பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு வர முடியாது, ஹைகோர்ட்டோடு முடிந்து

1975 மார்ச் 7]

[திரு. துரைமுருகன்]

விட்டது. நிதி வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக தனிக் குழுக்களைப் போட அவர்களுக்கு வசதியிருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் மேலாக அந்த இடத்திலே வசீர்-இ-ஆசம் என்று வைத்திருக்கிறார்கள், பிரதமர் என்று பெயர். There cannot be two oasars in a tent ஒரு கூடாரத்தில் இரண்டு சீஸர்கள் இருக்க முடியாது. அப்படியிருக்க முடியும் என்றால் எப்படி முடியும்? ஆகவே, இந்தியா ஒரு கூட்டாட்சி நாடு என்றால் அந்த நாட்டிலே ஒரு பிரதம மந்திரிதான் இருக்க முடியும், ஆனால் இன்றைக்கு அங்கே கொண்டுவந்து ஒரு பிரதம அமைச்சரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். காஷ்மீரத்திலே ஷேக் அப்துல்லாதான் வசீர்-இ-ஆசம் என்றார் இந்த மாமன்றத்திலே, I declare in this august Assembly that Dr. Kalaingar is the Wazir-E-Azam of this State. தமிழ் நாட்டினுடைய பிரதம அமைச்சராக இருக்கிறார் என்பதை இந்த மன்றத்திற்கு அறிவித்து நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி: அவைத் தலைவரவர்களே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் நாடு எப்படி இருக்கிறது என்பதை மனதில் வைத்து, ஏழை எளியவர்களுக்கு வரிகளை மீண்டும் போட்டால் அந்த ஏழை மக்கள் தாங்கு வார்களா என்ற எண்ணத்தை மனதில் வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நமது டாக்டர் அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது. ஆனால் இதை எல்லாக் கட்சியினரும் வரவேற்கிறார்களே தவிர அதை யாரும் எதிர்க்க வில்லை. குறிப்பாக, இந்த அறிக்கையின் மூலம் மீனவர்களுக்கு அளித்திருக்கும் சலுகையை நாம் மறக்க முடியாது. அதற்குக் காரணம், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் மீனவர்கள் அதிகமாக, சுமார் 25,000 பேர்களுக்குமேல் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை நினைத்து நான் என்னுடைய தொகுதியின் சார்பில், என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பில் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

[1975 மார்ச் 7]

அடுத்து, இந்த லெவி முறையைப் பொறுத்தவரையில் சிதம்பரம் தாலுக்காவில் கொஞ்சம் கெடுபிடியாக வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கரிலிருந்து மூன்று ஏக்கர் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு இந்த லெவி முறையைத் தளர்த்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இந்த லெவி முறையைக் கையாள்வதால் பரிதாபகரமான ஒரு நிலையை நான் தாலுக்கா ஆபீஸ்களில் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நான் நேரில் சென்ற பொழுது பார்த்தேன். அந்த தாலுக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகாரிகளாக சென்னையிலே இருக்கக்கூடும். சென்னையிலே உள்ளவர்களுக்கு மற்றக் கிராமங்களில் நிலம் இருக்கலாம். அவர்கள் பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் தாலுக்கா அதிகாரியை அணுகும் நேரத்தில் அவர்கள் பர்மிட் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். காரணம், 2, 3 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் கிளியரன்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கிளியரன்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்றால் போட்ட லெவி பூராவையும் கொடுத்தால் தான் கிளியரன்ஸ் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்வார்கள். எனவே, இப்படி 3 ஏக்கர் வரையில் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த லெவி முறையை விட்டு கொடுத்து, அதே நேரத்தில் நிலம் அதிகமாக உள்ளவர்களிடமிருந்து கடுமையாக வசூலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

லெவி முறையே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. சிதம்பரம் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில், தென்னார்க்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் ஏரி இருக்கிறது என்ற ஒரே காரணத்தை மனதில் வைத்து அந்த லெவியைக் கடுமையாக வசூலிக்கிறார்கள். ஆனால் நிச்சயமாக உங்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், அங்கே யுள்ள அதிகாரிகள் அத்தனை பேர்களுடையதும் நான் குறை சொல்லவில்லை, அவர்களைக் கேட்டால், சட்டம் போடுவது நீங்கள் தானே, நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் சட்டம் போட்டுவிட்டு, இங்கே வந்து லெவி போடக்கூடாது என்று சொன்னால் எப்படி என்று என்னிடத்தில் சொல்கிறார்கள். ஓரளவு படித்தவர்களெல்லாம் வெளியூர்களுக்குத்தான் சென்றிருப்பார்கள். அவர்களுக்குள்ள நிலத்திற்குரிய லெவியைப் போடாவிட்டால் அவர்களுக்கு நெல் வருவதற்கு வசதியிருக்காது. அவர்களுக்குப் போதுமான சம்பளமும் இருக்காது. நான் பல அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேசும்பொழுதெல்லாம், எங்களுக்குச் சம்பளம் குறைவுதான்,

1975 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

ஆனால் ஊரிலிருந்து அரிசி வரும் என்று சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அத்தனை அதிகாரிகளும் விவசாயம் செய்வதில்லை, அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்கள். ஒரு ஏக்கர் என்றால் அதில் 20 கலம் அல்லது 25 கலம்தான் கிடைக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு அந்த விதிவிலக்கை அவசியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதில் இன்னொரு மாற்றமும் தேவை என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் இருப்பிடத்திற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்றால் தாசில்தாரின் ஒப்புதல் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எப்பொழுது ஒப்புதல் வாங்குவது, எப்பொழுது அரிசியை எடுத்துச் செல்வது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, மணியக்காரர் சர்ட்டிபிகேட் இருந்தால் போதும் என்று வைத்துவிடலாம். அப்படியின்றி தாசில்தாரிடம் வாங்க வேண்டுமென்றால் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் வாங்குவது என்றால் அது சாதாரண சமாசாரமாக இருக்க முடியாது.

இந்த லெவி முறையை கோவாப்பரேட்டிவ் முறை மூலமாக வாங்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் முறை மூலம் வாங்குவது அவ்வளவு முறை அல்ல. காரணம் அந்தந்த ஊரிலே உள்ள வியாபாரிகளுக்கு அந்த லைசென்சை வழங்கினால் அவர்கள் 10 மூட்டை, 5 மூட்டை இருந்தால்கூட அவர்களுக்கு அந்த இலாபம் கிடைக்கும் என்று எண்ணி அந்த லேவியைச் செய்வார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் உண்மையாக நடக்கும் என்றாலும் 10 மூட்டை, 5 மூட்டை என்றால் அந்த பிரசிடெண்ட் பிடிப்பதில்லை. நான் கோவாப்பரேட்டிவிற்குக் (முற்பகல் 11-30)

கொடுக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. எனக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்தார்கள். இரண்டு மாதத்தில் 30,000 மூட்டை வாங்கினேன். கோவாப்பரேட்டிவ் மூலமாக 5,000 மூட்டைதான் வாங்கினார்கள். ஒரு மூட்டைக்கு எட்டணா கமிஷன். 15,000 ரூபாய் லாபம் வந்தது. செலவு போக ஏழு, எட்டாயிரம் ரூபாய் கிடைத்தது. தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் 10 மூட்டை ஒரு இடத்தில் இருந்தால் கூட வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. கோவாப்பரேட்டிவ் இருப்பவர்களுக்கு அதிலே அக்கறை இருக்காது.

[திரு. எம். ஏ. அபுசாலி] [1975 மார்ச் 7]

இப்போது நெல்லுக்கு 58 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இன்று லேபர், உரம் போடுவது மற்றச் செலவுகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 60 கிலோ மூட்டைக்கு 80 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்தால் தான் விவசாயிகள் பயன் அடைய முடியும். எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் எல்லாம் இதை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களிடமிருந்தெல்லாம் வீட்டிற்கு நெல் எடுத்துப் போகும் வழியிலேயே பிடித்து நிறுத்தி வாங்குகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இனிமேல் வரக்கூடிய காலத்தில் மழை பெய்தால் கூட நெல் பயிரிட முன்வரமாட்டார்கள். இப்போது கிராமங்களிலிருந்து சென்னைக்கோ, கோவைக்கோ அரிசி கொண்டு போக முடியாது. சிதம்பரத்தில் படி அரிசி 3½ ரூபாய் விற்கிறது, சென்னையில் 7 ரூபாய் விற்கிறது. சென்னையிலுள்ளவர்களுக்கு சிதம்பரத்தில் நிலம் இருந்தால் அந்த நெல்லை, அரிசியை அங்கிருந்து சென்னைக்குக் கொண்டு செல்ல அதிகாரிகள் அனுமதி கொடுத்தால் சென்னையிலுள்ள பற்றாக்குறை ஓரளவு குறையும்.

தமிழ்நாட்டிலேயே பொதுவாக முஸ்லிம்கள்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் எந்தவிதமான சலுகையும் அரிசனங்களுக்குச் செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். இன்று அரிசனங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வாய்ப்புக்களை பார்க்கும்போது நான்குட அந்தக் குலத்தில் பிறந்திருந்தால் நல்ல சலுகைகளைப் பெற முடியும் என்று தோன்றுகிறது. எங்களுக்கு அதிக வேலை வாய்ப்பு தர சலுகை தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அன்பழகன் அவர்களிடம் கூறும் போது 'நீங்கள் அரிசனா? அவர்களுக்குத்தான் 101 மார்க் என்று வைத்திருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்று தமிழக முதல்வரை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். நான் ஒருவிதத்தில் குறை சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் முதல்வர் பொறுப்பேற்ற பிறகு தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகை அளவுக்கு வேறு யாருக்குமே கிடையாது. எந்த மதத்தினருக்கும் கிடையாது.

1975 மார்ச் 7] [திரு. எம். ஏ. அபுசாலி]

ஆகவே, முஸ்லிம்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் என்ற முறையில் அந்த ஒரு வாய்ப்பைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் தலைவர்கள் நீண்ட நேரம் பேச வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் உங்கள் நேரத்தை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போனால், உங்கள் தலைவர்களுடைய நேரத்தைத்தான் குறைக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. அபுசாலி : அண்ணாமலை யூனிவர்சிட்டிக்கு கடலோர மீனவர்கள் வந்து படிக்க வருகிறார்கள். அவர்கள் 25 மைல் சுற்றி வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, பறங்கிப்பேட்டை-பொன்னந்தட்டு பாலத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி வெளியிலே பாராட்டுகிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சியினர் குறை கூறுகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அதற்கு உரிமை இருக்கிறது. குறை இருந்தால் அதனை நிறைவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முதல்வர் அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கூறி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* **திரு. முனு ஆதி :** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு முதலமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

கடந்த ஆறு ஆண்டு காலமாக முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அவர்கள் செய்திருக்கிற புதுமை—அவர்கள் செய்திருக்கும் தவறுகளை மறைக்கவும், இருக்கிற ஊழல்களை மறைக்கவும் மாநில சுயாட்சி என்ற போர்வையைப் போர்த்துக்கொண்டு நிறைய விளக்கங்களைத் தந்து மக்களைத் திசை திருப்பி வருகிறார்கள். மாநில சுயாட்சி என்பதற்கான உட்பொருளை இதுவரை தெளிவாக மக்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லவில்லை. நாங்கள் இங்கே கேட்கும்போது அதிக அதிகாரங்கள் என்று

[திரு. முனு ஆதி]

[1975 மார்ச் 7]

சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ளாகப் பேசிக் கொள்ளும்போது 'தனியாகப் பிரிந்தாக வேண்டும், இந்திரா காந்திக்குத் தொல்லை தந்தாக வேண்டும்' என்று பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் தேவை என்பதிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால் இன்று இவர்கள் இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக் கொண்டே எவ்வளவு துன்பிரயோகம் செய்கிறார்கள், ஃபேவரிடிசம்—சலுகைகள் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிற போது மக்கள் மட்டுமல்ல, பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்கள் வெட்கி, நாணித் தலைகுனிய வேண்டியிருக்கிறது.

* * * *

MR. DEPUTY SPEAKER :

திரு. முனு ஆதி அவர்கள் சொல்லியவைகள் அவை மரபிற்கு மீறியவைகள் என்று அவைகளை நீக்கிவிட்டு, முனு ஆதி அவர்களை குற்றச்சாட்டைக் குறித்து மீண்டும் சொல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி : * * *

மாண்புமிகு திரு. சி. வி. எம். அண்ணாமலை : * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :

* நடவடிக்கைகளை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விட்டேன். தாங்கள் மறுபடியும் இப்படி சொல்லி அவைக் குறிப்பில் ஏற்றுவது சரியல்ல. * * *

திரு. முனு ஆதி : அடுத்து, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் சொல்லும் செயலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை என்று இங்கே முழுக்கம் இட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்றபோது, ரூ. 500-க்கு மேல் சம்பளம் வாங்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது விலைவாசி ஏறிவிட்டது அதனால் ரூ. 1,500-ஆக இருக்கட்டும். பரவாயில்லை. அதிலே பயணப்படி ரூ. 500, 600 என்று இந்த வறட்சி நேரத்தில்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

வாங்கிக்கொண்டு இருப்பது சரிதானா? நியாயமா? அண்ணா அவர்கள் அம்பாசிடர் கார் தவிர வேறு காரில் போகக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு ரக வாரியாக கார், ரக வாரியாக அமைச்சர்களுக்குக் கார். அதிலே அவர்கள் போகிறார்கள். இந்தக் குறைபாட்டை தயவு செய்து தப்பாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. மக்கள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அதை உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இந்த நாட்டு வரிப்பணத்தை விரயம் செய்வது தான் உங்கள் கடமையா?

திரு. தி. பொன்னுமலை: தலைவரவர்களே, சேன்ற சட்ட மன்ற. . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: மந்திரிகள் சம்பளம் வாங்குவதாகச் சொன்னார்கள். மந்திரிகள் பணியாற்றிக்கொண்டு சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். சட்டசபைக்கு வராமலேயே, கையெழுத்து மட்டும் போட்டு விட்டு உங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் தான் உங்களுக்கு எல்லாம் சம்பளம் கொடுத்து சாப்பாடு போட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: பல பேருக்குச் சம்பளம் கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். சத்யா ஸ்டூடியோ தொழிலாளிக்கு சம்பளம் கொடுத்தாததால், அவர்கள் ரோடில் செத்த விழுந்ததை நாம் பார்த்தோம்.

திரு. கா. காளிமுத்து: சட்டசபைக்கு வராமலேயே கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு சம்பளம் வாங்குவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு முன் உதாரணமே இருக்கிறது. அமைச்சருக்கும் தெரியும் * * *

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், சட்டசபை செத்துவிட்டது என்று சொல்லிவிட்டு, வெளியே கையெழுத்துப்போட்டு விட்டு சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு - போகவில்லை. உங்கள் தலைவர் தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். *

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1975 மார்ச் 7]

(Shame Shame down A.D.M.K. benches)

THIRU DURAI MURUGAN : How can they say 'shame'?

MR. DEPUTY SPEAKER : They have got a right to say so.

*

*

*

*

திரு. ஆலடி அருண் : அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் முனு ஆதி அவர்கள் பேசும் போது, அமைச்சர்கள் சம்பளம் வாங்குவது, பபணப்படி வாங்குவது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது ஒரு குற்றச்சாட்டு சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், மற்ற மாவட்டங்களுக்கு, பிற மாநிலங்களுக்குச் செல்கிற நேரத்தில் அங்கேயுள்ள பெரிய முதலாளிகளின் காரைப் பயன்படுத்தி விட்டு, அவர்கள் செலவில் பயணம் செய்து விட்டு, இங்கே வந்து படி வாங்குவது சரிதான் என்று சொன்னார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை.

(திரு. தி. பொன்னுமலை எழுந்தார்.).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் விளக்கம் கொடுத்து விட்டார், போதும், திரு. முனு ஆதி பேசுங்கள்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : சென்ற சட்டமன்றத் கூட்டத் தொடரில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரூ. 350 சம்பளம் என்று இருந்ததை ரூ. 450 ஆக ஆக்க வேண்டுமென்று திரு. முனுஆதி அவர்கள் தான் சொன்னார்கள். சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பை எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

திரு. முனு ஆதி : தவறாகச் சொல்கிறார். மனிதனுக்கு ஒரு சாண் வயிறுதான். முதலமைச்சர் ஆனாலும் சரி, வேறு யாராக இருந்தாலும் சரி. நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்து நியாயம் கேட்டேன். அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். முனு ஆதி கஷ்டப்படுகிறார் என்று ஒப்புக் கொண்டார். நான் அயோக்கியத்தனம் எதுவும் செய்யவில்லை. நான் அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டதன் நோக்கம் குறிப்பில் இருக்கிறது. எடுத்துப் பார்த்தால் தெரியும்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் என்ற ஊரில் 10 லட்ச ரூபாய்க்கு காட்டிலாகா மரம் திருடு போய் இருக்கிறது. இது ஸ்பாரஸ்டரின் உதவியோடு நடந்திருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் இருக்கும் ஊழலை நான் சொல்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட ஸ்பாரஸ்டரை டி.எப்.ஓ. அவர்கள் மாற்றி, அவர்கள் மேல் நடவடிக்கையும் எடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கேயிருந்து அமைச்சர் மாண்புமிகு ஓ. பி. இராமன் பி.ஏ. போன் செய்கிறார். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு அந்த ஸ்பாரஸ்டர் பெயர் நாகலிங்கம். அவரை மறுபடியும் அங்கே போட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது 10 லட்சம் திருடு போய் இருக்கிறது. யார் வீட்டுப் பணம்? இப்படி தவறு செய்த அதிகாரிமேல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பதிலாக அவரை அதே இடத்தில் மறுபடியும் போட்டால் எப்படி?

மற்றொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும், மாநில சுயாட்சி வேண்டுமென்று கேட்கிறீர்கள் * *

(நண்பகல் 12-00)

திரு. முனு ஆதி: குரோம்பேட்டையில் குரோம் நகரில் உள்ள பேக்டரியில் 750, 800 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பத்மஸ்ரீ நாகப்ப செட்டியார் அவர்கள் செய்கின்ற கொடுமைகளை அமைச்சருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் தந்தி மூலம் தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பி.எஃப்., சு.எஸ்.ஐ., கம்பல்சரி டிபாசிட் பணங்கள் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாவிற்குப் போய் சேரவில்லை. அவரே அந்தப் பணத்தைக் கையாண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடத்தில் எந்தக் குற்றச்சாட்டையும் சொல்லவில்லை. திடீரென்று இங்கு வந்து குற்றச்சாட்டைச் சொல்கிறார். என்னிடம் சொல்லியிருந்தால் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்திருப்பேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பி. எஃப்., கம்பல்சரி டிபாசிட் எல்லாம் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரிகள் சம்பந்தப் பட்டது. அந்தப் பணங்கள் அங்கே வரவில்லை என்று அவர்கள் எங்களுக்குத் தகவல் கொடுத்திருந்தார்களானால் நாங்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருந்திருக்கும். தனி கமிட்டி கூட்டத்தில் இது பற்றி எல்லாம் விரிவாகப் பேசியிருக்கலாமே.

திரு. முனு ஆதி: பி.எஃப்., கம்பல்சரி டிபாசிட் எல்லாம் எங்கே போக வேண்டும்? 11-2-1975 அன்று மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர் இராசாராம் அவர்கள், எனக்குத் தகவல் வரவில்லை என்கிறார். நான், நேரில் வரவில்லை என்றால் என்ன, அவர்களுக்குத் தகவல் கிடைத்தவுடன் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் அல்லவா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே போனால் அவருக்கு லெதர் பாக், ஷூ எல்லாம் கிடைக்கிறது. அவர் தொழிலாளர்கள் நலன் பற்றிக் கருதுவதே யில்லை. இதுவரையில் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் அங்கே. . .

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அந்தத் தொழிற்சங்கத் தலைவர் யார்? அவருடைய பிரதிநிதிகள் ஈ.எஸ்.ஐ. கமிட்டியில் இடம் பெற்றிருக்கிறார்களா? அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க முடியும். விஷயம் தெரியாத நிலையில் ஒரு அரசாங்கம் என்ன செய்ய முடியும்?

திரு. முனு ஆதி: மக்கள் நல்லாழ்வுத்துறை அமைச்சர் பற்றிய விஷயம் அல்ல. தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சம்பந்தப் பட்டது, இந்தப் பிரச்சனை.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: உறுப்பினர் சொன்ன ஷூ, பாக், இங்கு வந்து சேரவில்லை. பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் மீது குற்றச்சாட்டு இருந்தால் அதுபற்றி எங்களிடம் தெரிவிக்கப் பட்டிருந்தால் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்போம்.

திரு. முனு ஆதி: தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மேல் நான் குற்றம் சாட்டவில்லை. அவர் மீது அன்பும் மதிப்பும் உண்டு. ஆனால் உங்கள் இலாகாவில் வேலை செய்கிற அதிகாரி தவறு செய்கிறார் என்கிறேன். முறையாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. பொங்கல் அடிவான்ஸ் கேட்டால் பொங்கல் கழித்து 20 நாள்

1975 மார்ச் 7]

கழித்துத் தருகிறார்கள். கேட்டால் 'நீ, என்ன செய்து கொள்ள வேண்டுமோ செய்து கொள்', 'அமைச்சர் என் கையில்' என்கிறார்.

நான் பெரிய குற்றச்சாட்டுகள்—அதாவது பாலிசி சேஞ்ச்—குற்றச்சாட்டுகளையா சொல்கிறேன். தொழிலாளருக்கான நல்வாழ்வுக்குரிய விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படவில்லை என்றுதான் கூறுகிறேன். எங்களுக்குப் பாதுகாப்பில்லை (குறுக்கீடு) எங்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா? (குறுக்கீடு).

உங்கள் கட்சியில் நேற்று வரையில் இருந்த வெங்கா அவர்கள் எங்கள் கட்சிக்கு வந்த உடனே தாக்கப்பட்டிருக்கிறார். இது வரையிலே அந்தக் கத்திக் குத்துச் சம்பவத்தை நீங்கள் யாராவது கண்டித்தீர்களா? நாளைக்கு எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தருவீர்களா?

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அவர் விரும்பினால் தகுந்த பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும்.

திரு. முனு ஆதி: எப்போது பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று எங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? ஜோசியம் தெரியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஜோசியம் பார்க்கச் சொல்லவில்லை. உரிய பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: நாட்டிலே சில இடங்களில் தவறான காரியங்கள் நடந்து விடுகின்றன. மத்திய அமைச்சர் எல். என். மிசுரா அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சிக்குச் சென்ற இடத்தில் அவருடைய உயிருக்கு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. அமைச்சர் களுக்கும் எந்த இடத்திலும் ஆபத்து ஏற்படலாம். எந்த எந்த இடத்தில் பாதுகாப்பு தேவையோ அங்கு எல்லாம் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுத் தான் இருக்கின்றன. பாதுகாப்பு இல்லாத இடத்திலும் உறுப்பினர் பாதுகாப்பு கேட்டால், அவருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும்.

திரு. முனு ஆதி: நேற்று நம்முடைய கட்சியில் இருந்தவர் இன்று வேறு கட்சிக்குப் போய் விட்டவுடன் தாக்கப்பட்டிருக்கிறாரே என்று நினைத்து அதற்காக கண்டன அறிவிப்பாவது

[1975 மார்ச் 7]

கொடுத்தார்களா என்றுதான் கேட்கிறேன். யாராவது, ஒருவராவது அந்தக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

திரு. நா. வீராசாமி: வேங்கா அவர்கள் குத்தப்பட்ட உடனேயே முதலமைச்சர் அவர்கள் மேலவையில் வருத்தம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவையில் வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு ஆதாரங்கள் தேவை என்று இந்த மாமன்றத்திலே பல முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றம் காண்கின்ற உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த அமைச்சரவையிலே இருக்கிற மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிற நேரத்தில், ஒருவர், மண்டை உடைபட்டது.

MR. DEPUTY SPEAKER: It is entirely another matter.

திரு. முனு ஆதி: அதுவும் தவறுதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வீராசாமி, சொல்ல வேண்டியதை சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் ஒரே சமயத்தில் பேச எழுந்தனர்).

திரு. நா. வீராசாமி: இது ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். முனு ஆதி அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி ஏதாவது தவறான வார்த்தைகளைச் சொல்லி அது மாலை நேரத்தில் பத்திரிகைகளில் வர வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள் *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயிண்டிக்கு வாங்க என்றால் என்னென்னமோ பேசுகிறீர்களே?

திரு. முனு ஆதி: (திரு. நா. வீராசாமியைப் பார்த்து) நீங்கள் மட்டும் பத்திரிகைகளில் உள்ள சமாசாரத்தைப் பற்றிப் பேசாமல் வீட்டில் நடக்கிற நிகழ்ச்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்களா?

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1975 மார்ச் 7]

(திரு. சுரேந்திரன் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சுரேந்திரன், நீங்கள் உட்காருங்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி எழுந்தார்)

எல்லா உறுப்பினர்களும் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லி பிறகு எதை எதையோ பேசுகிறார்கள். எதைச் சொல்வதானாலும் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நா. வீராசாமி: என்னுடைய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்னவென்றால், உறுப்பினர் சட்டமன்றத்தில் பேசும்போது ஆதாரத்தோடு குற்றச்சாட்டுகளை வைத்துப் பேச வேண்டும். இதுபற்றி 1964-ல் இந்த சட்டமன்றத்தில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பில், . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அந்தத் தீர்ப்பு எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு வாருங்கள்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Is the hon. member giving a ruling?

(இன்னும் சில உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள்.)

திரு. ஆலடி அருணா: இன்னொரு ஸ்டிக்கர் இங்கே இருக்கிறதா என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உறுப்பினர் வீராசாமி அவர்கள் ஒழுங்குப் பிரசுனைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். ஆதாரம் அற்ற முறையில் மன்றத்தில் பேசுவது சபை மாபிற்கு அழகு அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார். திரு. முனு ஆதி அவர்கள் கூறிய கடுமையான குற்றச்சாட்டுகளை அவைக் குறிப்பிலே முற்பகுதியிலிருந்து நீக்க உத்தரவிடுகிறேன் * * *

* என்று குற்றச்சாட்டை “ஆதாரம் அற்ற முறையிலே

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1975 மார்ச் 7]

சொல்லப்பட்டது” என்று இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்து இருக்கும் காரணத்தால் அந்தக் கடுமையான குற்றச்சாட்டை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, இன்னும் இரண்டு நிமிடங்கள் கொடுங்கள். அதற்குள் முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய நேரத்தில் பெரும்பகுதி குறுக்கீடுகளில் போய் விட்டது. இன்னும் பல சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன்.

முதலமைச்சருடைய வாதங்களில் கருத்து வேறுபாடு இருந்தாலும், அவர் அறிக்கின்ற மதிப்பில், சேவையில் தவறு சொல்லவில்லை. ஆனால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற கிசிங்கர் தவறு செய்கிறார். அவரால்தான் குழப்பமே ஏற்படுகிறது. அந்த கிசிங்கர் விஷயத்தில் முதலமைச்சர் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், கிசிங்கர் வந்துதான் நிக்சன் போய் விட்டார். ஆனால், கிசிங்கர் இருக்கிறார். அதைப்போல் இந்த கிசிங்கரால் நீங்கள் போய்விடக் கூடாது. நீங்கள் முதலமைச்சராக நீண்டநாள் இருக்க வேண்டும்; கிசிங்கர் இருக்கக்கூடாது. (பலத்த ஆரவாரம்.)

நீங்கள் நீண்டநாள் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை; உங்களுடைய சேவை நாட்டுக்கு வேண்டும். அதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: முதலிலே அவருடைய மனதில் உள்ளதைச் சொன்னார். இப்போது அவர் சார்ந்திருக்கிற கட்சியின் காரணமாக அதை மறைத்துச் சொல்கிறார். அவர்கள் முதலமைச்சராகவும் நீண்ட நாள் இருப்பார்கள், நாட்டுக்குச் சேவையும் செய்வார்கள்; இரண்டும் செய்வார்கள்.

திரு. முனு ஆதி: நீண்டநாள் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை; வேகத்தில் அப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும் கூட அது தவறு. (சிரிப்பு.) என்னுடைய எண்ணம் முதலமைச்சர் நீடித்து வாழ வேண்டும்; நாட்டுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான்.

1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவர்கள் கிசிங்கர் என்று சொன்னதை யாரும் தவறாக எண்ணிடத் தேவையில்லை. ஏனென்றால், அவர்தான் இன்று உலகிலே பெரிய சமாதான நூதர் என்று சொல்லப்படுகிறார்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank you for giving me an opportunity to offer a few remarks on the Budget for 1975-76 presented by the Hon. Chief Minister.

The Budget disappoints the ordinary citizens of Tamil Nadu. Though the D.M.K. party has given large promises during the election, the Government's performance is poor afterwards till today. So, people have become disgusted because the promises have not been kept up.

I now come to price rise in respect of essential commodities and also foodgrains. Even though the prices are very high the producer is also not happy because he is not getting a fair price for his produce.

There is unemployment problem in almost all parts of Tamil Nadu. Government must do something regarding the unemployment problem. We do not find any concrete plan to give more employment opportunities to those who are suffering from unemployment.

The Hon. Chief Minister has mentioned about the National Development Council. It has not met for the past 3 or 4 years. Really we regret very much for the same. Nowadays nobody is worried about the economic situation in the country, but they are worried about keeping themselves in office. The economic situation has not been discussed. I do not know how we are going to face the problems in India because of the economic crisis. The economist is telling that the prices have been increasing and people are suffering.

As regards socialism, I do not find in the Budget any concrete plan or scheme or any socialistic measure to reduce the social inequalities.

[Thiru B. Venkataswamy]

[1975 March 7]

Regarding drought relief, I can say that drought relief is not handled properly by the State and the Centre. The drought relief must be on a war-footing. Otherwise really people will be suffering a lot.

I do not know whether the Government have estimated the loss due to drought conditions in Tamil Nadu. I think the loss will be nearly Rs. 5 or 6 crores due to acute drought this year. In the drought-affected areas the foodgrains supply is very little and drinking water-supply is not adequate. Cattle are being sold away at cheaper prices and no fodder is supplied to the cattle. Cattle are sold away at lower rates.

I come to understand from the President of the Agricultural Association, that they have procured some straw from the rich pattadars and from those who are generous in the State and that they have collected straw from Andhra Pradesh also. It seems that a representation has been made to the Hon. Revenue Minister by Mr. Krishnaswami Gounder. He has been supplied straw by generous ryots in Andhra Pradesh and it has to be transported to our State for distribution in the scarcity areas. May I request the Hon. Minister for Revenue to provide some facilities to export the straw and distribute it to the poor classes in the State. I hope the Hon. Minister will consider this request and see that some concession is given to transport straw from Andhra Pradesh and it is distributed to the poor classes.

They want some pressing machines also for transport of the straw because we can transport only one ton of straw if it is loose. If you press it in a machine, we can transport 4 tonnes of straw in one lorry load. So, in this matter I hope the Hon. Chief Minister will take some special steps because if our cattle wealth is lost, we cannot build it. So, we must save the existing cattle by supplying straw. Straw from other States should be supplied through the Government machinery or with Government support to the agriculturists.

I think permanent drought relief should be taken up by this Government. Deep wells through rigs should be dug. Allotment of funds for drought relief is very little, when compared to

1975 மார்ச் 7] [Thiru B. Venkataswamy]

other States. One member from the ruling party was saying that the Centre showed partiality. In this regard nobody should show partiality towards people who are in distress. We are now giving only temporary relief.

I can quote one example in this connection. One creature wants to purchase a woollen rug because it feels that the night is very cold. But in the morning after the sun light it forgets to purchase the woollen rug because of the warmth of the sun. Drought relief works are like that and they are temporary. We are doing something to the people, but afterwards there is no follow-up to improve the standard of living of the people in the drought-affected areas. After little rain we cannot say that there is no drought in the State and people are very happy.

Drought relief works should give permanent advantage to the people. I want the Government to take this matter very seriously. I suggest that a permanent drought relief Minister should be posted in the Ministry. Otherwise, it is highly impossible to attend to drought relief works properly. There are so many Ministers.

People are dying because of drought. Who is responsible for this? All the Ministers are telling that all of them are responsible. But you must fix the responsibility on a Minister and see that he looks after only purely drought relief works in the drought-affected areas. After this drought also we can utilise that Minister to look after the drought-affected areas. Permanent drought relief works can also be entrusted to that Minister, so that people will be very happy. A Minister is having so many portfolios and he cannot look after these drought relief works also. So, I suggest very strongly to the Government to see that a permanent drought relief Minister is posted in the Cabinet. It will be a very good thing for them also, that is, the ruling party to say that they have posted a special Minister for emergency to attend to the drought relief works.

Regarding procurement, it is going on in many places but there is harassment of the ryots by the officials. The procurement price is low. But the price of fertilisers has doubled. Agricultural wages

[Thiru B. Venkataswamy] [1975 மார்ச் 7]

have also doubled. Even the transport charges have doubled. But what is the increased price that the Government are paying to the ryots? Rs. 5 or Rs. 10. Such being the case, how can you expect the farmers to part with their grains? Even then they are parting with their foodgrains.

There is the Civil Supplies Corporation which is selling the paddy procured from the farmers at double the rate. You can see the fun. As pointed out by Thiru Thangamani, the price paid for sugarcane is only Rs. 100 per tonne. The cost of sugar production including excise duty would come to only Rs. 150 per bag. But the selling rate in the open market is Rs. 450. This shows that the actual sugarcane growers are deprived of their legitimate profit. It has been stated that some rich agriculturists are making a lot of profit. But what about the co-operative sector which is also making a lot of profit. Does it give more money to the ryots? So, the price of sugarcane should be increased and then only they would come forward to grow more sugarcane.

Regarding the spiralling of prices of essential commodities, even the Government officials are not bothered about the increase in their salaries but they want the Government to control the prices. I do not know what concrete steps have been taken by the Government to bring down the prices.

Coming to irrigation projects, I thank the Hon. Minister for Public Works for executing the Doddahalla Project which has been pending for a long time. In this connection, I want to refer to what I have stated in the course of the discussion on the Governor's Address to solve the water problem. A Krishna-Godavari-Cauvery Water Board should be formed. Otherwise, there is no salvation for our food requirements in the State and in the country. In this connection, I want to point out that the Karnataka Government which is getting 500 square feet of water from the Krishna, are not utilising it but they are fighting with us by saying that they want Cauvery water for the Kabini Dam and other dams under construction. But actually we are suffering from scarcity of water for agricultural operations. So, I suggest that all the rivers should come under the National Water Board. I would even go to the extent of saying that there should be a Ganga-Cauvery link. Otherwise, there is no salvation for the country.

1975 மார்ச் 7] [Thiru B. Venkataswamy]

Regarding production of electricity, there is no concrete plan mentioned in this Budget. Even in the M.L.A.'s Hostel, we are having frequent failure of electricity and that shows the shortage of electricity. No mention has been made about the execution of the Hogenakkal Hydro-Electric Project which has got great power potential. This project should be implemented by the Government.

As regards industries, I thank this Ministry for setting up an industrial complex at Hosur. We are going to have very good industries in our district. But where is the guarantee that electricity would be supplied to those industries. If it is not made available, our industrialists would go to the Karnataka State where electricity is available in abundance. Regarding acquisition of lands, I requested the then Minister for Revenue, Thiru Sadiq Pasha, that they should pay more for such lands. They are paying only Rs. 2,000 or 3,000 per acre. But in other places they are paying Rs. 10,000 per acre. So I request the present Minister also to pay substantial amount to those ryots who part with their lands. Also they are paying only Rs. 70 or 80 to the workers engaged in the industries established there. I request the Government to fix minimum wages for them.

Also no mention has been about the setting up of small-scale and cottage industries in our district. Small farmers can set up industries like oil-exPELLER industry. Every house or village should have two or three cottage industries. Otherwise the living standard of our people could not be improved.

Coming to education, no mention has been made about job-oriented education. Now, we are facing so many problems like unemployment problem owing to the present educational system. Even from the primary standards job oriented education should be introduced.

So far as the Medical Department is concerned, the rural medical service is not sufficient. I am given to understand that more mobile vans are functioning in other districts. In our constituency there is only one Mobile Medical van and it is very useful to the people. I request that more such vans should be introduced in our districts.

[Thiru B. Venkataswamy] [1975 மார்ச் 7]

Coming to loans to backward classes, trade loans are given to the persons belonging to the Scheduled Castes and Tribes but they are not given to the persons belonging to the backward classes. I request that they also should be given such loans.

As regards roads, compared to other districts, the allotment made to the Dharmapuri district is low. We have got a Master Plan for the district, especially for Hosur and Denkanikotta which are hilly areas. Recently, we went to that area and we saw elephants roaming there and that is because there is no road there and the people there will have to walk facing the risk from such animals.

Regarding transport, the present number of buses is insufficient. The private sector is not coming forward to run buses because of the nationalisation policy of the Government. Now buses are crowded like anything and recently in our district there was a bus accident and a person died because of the overcrowding of that bus. So, the Government should see that more buses are introduced there so that people can travel safely.

As regards water supply, there is inadequate supply of water everywhere. The Water and Drainage Board has taken some very good and excellent steps to provide water. But only a sum of Rs. 2 crores has been allotted to the Board. The Government should increase the allotment to the Board because the primary thing is water. I am given to understand that the Secretary of the concerned Department has gone to other States to procure rigs and I hope with these rigs, drinking water would be supplied to the scarcity areas by pumping out the ground water.

(பிற்பகல் 12-30)

Regarding Harijan Housing Corporation, it is doing excellent work and they are building more houses. We want more houses to be constructed in rural areas.

Regarding State Autonomy, I want to offer a few remarks. We also want more powers for the States; that is what Swatantra Party wants. But at the same time, while asking for more powers for State, we oppose State autonomy.

Regarding Jayaprakash movement, Mr. Tangamani was speaking about it in the morning. I want to state that everywhere there is unrest and people want food, clothing and shelter. Mrs. Indira

1975 மார்ச் 7]

Gandhi said 'Garibi Hatao' but everywhere we find people suffering. People are frustrated and if out of frustration they raise a hue and cry against the Government, there is no harm. Mr. Jayaprakash is a good leader. Next to Gandhi, he is respected by one and all and his movement against the soaring prices, false promises of the Ruling Party to the poor classes which had never been fulfilled, that movement has to be supported. It is a very good movement. I am glad the ruling party here has also joined in the mammoth procession in Delhi yesterday, led by Jayaprakash. Everywhere we find people frustrated because of soaring prices and what they want is proper food and clothing. They do not have them now. So Mr. Jayaprakashji's movement will succeed and the present corruption, I hope, will soon be removed. Thank you.

* திரு. கே. ரங்கநாதன் : போவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் வைத்துள்ள 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான பட்ஜெட்டை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விழைகின்றேன்.

மீனவர்கட்கு வீடு கட்டும் திட்டம், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குச் சேமிப்பும் பாதுகாப்புத் திட்டம் போன்றவைகளை இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவில் நமது மாநிலத்தில் முதல்வர் அவர்கள் தந்து இருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் திக்கற்ற இளஞ்சிறுசுக்குடும் ஆதரவற்ற விதவைகளுக்குமாக புதிய திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

அரசு அலுவலர்கள், ஆசிரியர்கள், உள்ளாட்சி நிறுவன ஊழியர்கள் ஆகிய 7 லட்சம் பேர்கள் பயன்படக்கூடிய திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

மின்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், 110 மெகாவாட் திறன் கொண்ட மற்றொரு பிரிவை அமைக்கும் திட்டத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

14 லட்சம் செலவில் 2,000 ஆசிரியர்களைக் கூடுதலாக நியமிக்கும் திட்டத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்.

இப்படி நாட்டுக்குத் தேவையான பல திட்டங்களையெல்லாம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மக்கள் இந்தப் பட்ஜெட்டை வா பிரசாதமாக வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

[1975 மார்ச் 7]

கோவை நகரில் தனியார் பஸ்கள் நடத்தப்பட்டன. சி. வி. கே., டி. யி. டி., டி. என். டி., எச். எம். எச். எஸ். ஆர். டி. எஸ்., அசோகன், வி. ஆர். டி. ஆகிய இந்த பஸ்கம்பெனிகளை இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு மூடி விட்டார்கள் அதனால் 300 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். இந்த பஸ்கம்பெனிகளின் வழித் தடங்களில் சேரன் போக்குவரத்து வண்டி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும்படி கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு அதில் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்படி நான் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் கோவையில் உள்ள டெக்ஸ்டைல் கார்ப்பரேஷன் பஞ்சாலைகள் நல்ல முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசு எடுத்திருக்கிறது. அதை மீண்டும் மத்திய அரசிடமிருந்து தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாலையிலிருந்து நின்று விட்ட தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய கிராஜுட்டி, பி.எப். பணம் தரப்படவில்லை. அதைத் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை நகரம் மிகவும் மக்கள் தொகை கொண்டது. அங்கே ஒரே ஒரு மருத்துவமனையே இருக்கிறது. அந்த மருத்துவமனைக்கு இடவசதி போதவில்லை. ஆகவே, வடகோவையில் ஒரு மருத்துவ மனை கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாப்பாநாயக்கன்பாளையம், கணபதி, கிருஷ்ணராயபுரம், சங்கனூர் ஆகிய இடங்களில் பள்ளம் இருக்கிறது. மழை வந்து விட்டால் நடக்க முடிவதில்லை. ஆகவே, இவ்விடங்களில் மேம் பாலம் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி டாடாபேட், அம்மன்குளம், சங்கனூர் பள்ளம், சாஸ்திரி நகர் ஆகிய இடங்களில் உள்ள மக்களுக்கு வீட்டு மனை பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவிஞ்சி ரோடில் ஒரு சிறிய பாலம் இருக்கிறது. மழைக் காலத்தில் தண்ணீர் வந்துவிட்டால் வீடுகளில் புழுந்து விடுகிறது. போக முடிவதில்லை. ஆகவே, பாலத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 7] [திரு. கே. ரங்கநாதன்]

அடுத்து, கோவை நகருக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 30 லட்சம் காலன் தண்ணீர் தருவதற்கு 1.71 கோடி ரூபாய் செலவிட திட்டமொன்று உருவாக்கி இருப்பதற்கு கோவை நகராட்சி சார்பில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள மில் தொழி லாளர்கள் போனஸ் கிடைக்காமையால் மிகுந்த கொந்தளிப் போடு இருந்த நேரத்தில், நம்முடைய முதல்வர் அவர்களும் தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களும் வந்து, ஒரு நாள் முழுவதும் அமர்ந்து, அந்தப் பிரச்சினையை நல்ல முறையில் முடித்துத் தந்தமைக்காக தொழிலாளர்கள் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவுக்கு எந்தவிதமான வரியும் இல்லை. ஆனால், மத்திய அரசாங்கத்தின் வரிகள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன.

1969-70-ல் எக்சைஸ் வரி 1,500 கோடி ரூபாயாக இருந்தது. அதை இப்போது 1975-76-ல் 3,500 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக் கிறார்கள்.

அதே போல் 1969-70-ல் சர்க்கரைக்கு 100 கோடி ரூபாய் வரி யாக இருந்தது. இப்போது அதை 300 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள்.

புகையிலை மீது 1969-70-ல் 200 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. 1975-76-ல் 400 கோடிக்கு மேல் வரியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

மசல் ஆயில் மீது 1969-70-ல் மொத்தம் 240 கோடி ரூபாய் வரி யாக இருந்தது. 1975-76-ல் 340 கோடி ரூபாயாக வரி உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள்.

மண்ணெண்ணெய் 1969-70-ல் 90 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. 1975-76-ல் 190 கோடிக்கு வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

மோட்டார் ஸ்பிரிட் 1969-70-ல் 100 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்ததை, 1975-76-ல் 400 கோடி ரூபாய்க்கு வரி உயர்த்தியிருக் கிறார்கள்.

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

[1975 மார்ச் 7]

பெட்ரோலியத்திலிருந்து கிடைக்கும் வேறு பொருள்கள் மீது 1969-70-ல் 40 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. 1975-76-ல் ஏறக்குறைய 150 கோடிக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அயர்ன் அண்டு ஸ்டீல் மீது 1969-70-ல் 60 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. அதை 1975-76-ல் 150 கோடி ரூபாய் வரியாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல், பருத்தி, நூல் துணிகள் மீது 1969-70-ல் 75 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்ததை 1975-76-ல் 150 கோடி ரூபாய்க்கு வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

ரேயான், மற்றும் செயற்கை நூல் துணிகள் மீது 1969-70-ல் 80 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. அதை இப்போது 1975-76-ல் 200 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

டயர், டியூப் மீது 1969-70-ல் 40 கோடிக்கு மேல் வரியாக இருந்தது. 1975-76-ல் 140 கோடி ரூபாய்க்கு வரி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

1969-70-ல் சிமெண்டுக்கு 40 கோடிக்கு மேல் வரி இருந்ததையும் 1975-76-ல் 100 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

மோட்டார் வாகனங்கள் மீது 1969-70-ல் 20 கோடி ரூபாய் வரியாக இருந்தது. அதை 1975-76-ல் 70 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

அதே போல் அலுமினியத்தை டன் ஒன்றுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காப்பரை எடுத்துக் கொண்டால் 3,500 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காப்பர், அலுமினியம் ஆகிய இரண்டுமே தொழிற்சாலைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. விவசாயிகள் உபயோகிக்கக்கூடிய மோட்டார்களைத் தயாரிப்பதற்கு இவை தேவைப்படுகின்றன. அத்தகைய மோட்டார்களைத் தயாரிப்பவர்களும் இந்த விலை உயர்வை விவசாயப் பெருங்குடும்பங்கள் மீதுதான் சுமத்தப் போகிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் வரிக் கொள்கையால் தொழிற்சாலைகளுக்கு கேடு விளைகின்ற நிலை தான் ஏற்படுகிறது.

1975-மார்ச் 7]

[திரு. கே. ரங்கநாதன்]

தமிழகத்தில் இருக்கின்ற நிலவள வங்கிகள் மூலமாக மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் கொடுக்கிறபோது ஐ.எஸ்.ஐ. மார்க் உள்ள மோட்டார்களை வாங்கினால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்கிறார்கள். ஐ.எஸ்.ஐ. மார்க் உள்ள மோட்டார்களை வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் குறைந்தது 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதுவும் ஐ.எஸ்.ஐ. மார்க் உள்ள மோட்டார்களை வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால், 3, 4 கம்பெனிகளில் தான் வாங்க முடியும். அது போன்று இல்லாமல், மோட்டார்களை உற்பத்தி செய்கின்ற சிறு சிறு கம்பெனிகளிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்வதற்காக இந்த விதியைத் தவிர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னால் இங்கே முதல்வர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். மாநில சுயாட்சிக்காக 10 ஆண்டுக் காலம், 20 ஆண்டுக்காலம் நாங்கள் சிறை செல்லத் தயார் என்று சொன்னார்கள். அவரை 10 ஆண்டுக்காலம், 20 ஆண்டுக் காலம் சிறைச்சாலையிலே வைத்து வேடிக்கைப் பார்க்க நாங்கள் எல்லாம் கோழைகள் அல்ல, தமிழகத்து மக்கள் கோழைகள் அல்ல என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அளித்துள்ள 1975-76-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து, தமிழகக் கழகத்தின் கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே முக்கியமான கருத்தாக உள்ளது மாநில சுயாட்சி என்பதாகும். இதை எங்கள் தலைவர் ம. பொ. சி. அவர்கள் விளக்கமாகப் பலமுறை கூறியுள்ளதால், அதைப்பற்றி அதிகம் விளக்க வேண்டியதில்லை பென்றே கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் டாக்டர் முதல்வர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ரூ. 70 இலட்சம் ஒதுக்கி இருப்பது உண்மையிலே மகிழ்ச்சி கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டபிறகு தமிழ் வளர்ச்சி நல்ல முறையிலே நடைபெறுகிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. அதே நேரத்திலே, தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒரு வாரியத்தை அமைத்தால்,

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1975 மார்ச் 7]

தமிழ் வளர்ச்சி பெற நல்ல வாய்ப்பிருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் வறட்சியைப் போக்குவதற்காக, நமது அரசு ரூ. 57 கோடி செலவிடவும், அதற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து ரூ. 30 கோடி பெறுவதற்காக தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்ட தற்காலகவும் நம்முடைய அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ரூ. 30 கோடி வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், மேலும் அதிகமான பணத்தை வாங்கி வறட்சிப் பணி நடவடிக்கைகளைத் தீவிரமாய் எடுக்க வேண்டுமாய்த் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மையிலே உணவு நெருக்கடியைப் போக்கப் பல நல்ல முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு வருவதற்காக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கிராமங்களிலே, இன்றையதினம் தீர்ப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக, இருந்த பயிர்கள் எல்லாம் கருகி விட்டதன் காரணமாக, கிராமத்திலேயுள்ள ஏழை எளியவர்களுக்கு உணவு தானியங்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்கிருக்கிற நெருக்கடியை போக்க கிராமங்களிலே உணவுதானியம் கொடுக்க அரசு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏழை நெசவாளர்கள் வாழ்கின்ற பகுதியிலேயெல்லாம் உணவு தானியங்களுக்கு நெருக்கடி இருக்கிறது. அதைப் போக்க அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறு தோண்டுவதற்கு, நில வள வங்கிகளிடமிருந்து கடன் வாங்குவதிலே உள்ள பல சிக்கலான நிலைமைகளை இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 450 அடிக்கு மத்தியிலே கிணறு தோண்டவோ, அல்லது ஆழப்படுத்தவோ கூடாது என்று ரிசர்வ் பேங்க் கட்டளையின் விளைவால், விவசாயிகள் ரொம்பவும் துன்பப் படுகிறார்கள். எனவே, அதைப் போக்க

1975 மார்ச் 7] [திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

நமது அரசு, மத்திய அரசோடு பேசி, எடுத்துச் சொல்லி, அந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே டாக்டர் முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய திருத்தணி தொகுதியிலே சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை ஆழப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டுமூன்று ஆண்டுகளாக, என்னுடைய தொகுதியிலே முக்கியமான அகலக்கோடா, தெர்க்கோடா என்ற இரண்டு புதிய ஏரிகளைப் போட வேண்டுமென்று நான் கூறி வந்திருக்கிறேன். நமது அரசு கருணை கூர்ந்து இந்த ஆண்டாவது அவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது திருத்தணி பகுதி ஆந்திராவோடு சேர்ந்திருந்த பொழுது ஐயின் ஏரிகள் சீரமைக்கப்படாமலிருந்து வருகின்றன. அவைகளைச் சீரமைக்கும் வகையிலே, இவ்வாண்டு திட்டத்திலே, சில ஏரிகளையாவது எடுத்துக்கொண்டு சீரமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசையேற்றங்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு தரும்பொழுது, 5, 6 கம்பங்களில்லாத காரணத்தால், இடையிலேயுள்ள தூரத்தைக் கணக்கில் எடுத்து, சர்வீஸ் தராமலிருப்பதால் ஓராண்டுக் காலம், இரண்டாண்டுக்காலம், என்று ஆண்டிக் கணக்காகக் கூட தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை எடுத்து, விவசாயிகளுக்காவது, விதிவிலக்கு அளித்து, இலாப நஷ்டம் பார்க்காமல், மின் இணைப்பு அளிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே, தொழில் வளர்ச்சி உண்மையிலேயே மிகப் பாராட்டுக்குரிய வகையிலே இருந்து வருகிறது. அந்த வளர்ச்சிக்காக மேலும் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, திருத்தணி வட்டத்திலே நல்லதொரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணியிலே கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை வேண்டுமென்று பல்லாண்டு காலமாக கேட்டு வருகிறோம். அதையும் இந்த ஆண்டே தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்] [1975 மார்ச் 7]

கல்வி வளர்ச்சிக்காகப் பெரும் பணத்தைத் தமிழக அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதற்காகத் தமிழக அரசுக்கு தன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய திருத்தணிக் கலைக் கல்லூரிக்குப் புதிய கட்டிடம் வேண்டுமென்று முன்னாலே கேட்டதை இந்த நேரத்திலே நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அத்துடன், அக்கல்லூரியில், பட்டப் படிப்பு வகுப்பைத் துவக்க வேண்டுமென்று முன்பு கேட்டதையும் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் முருகனைத் தரிசிக்க திருத்தணிக்கு வருகிறார்கள். அந்த பக்தர்கள், அங்கு, ரெயில்வே மேம்பாலம் ஒன்று இல்லாததால், மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அங்கு ஒரு ரெயில்வே மேம்பாலம் கட்ட அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெசவாளர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இந்த அரசு கொண்டு வந்திருப்பது எந்த மாநிலமும் செய்யாத அருமையான திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை வரவேற்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அதன்மூலம் நெசவாளர்கள் பயன் அடைவார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இன்றையதினம் ஏழை நெசவாளர்களுக்கு ஒரு வாரியம் உண்டுபண்ணி, அந்த வாரியத்தின் மூலமாக, நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய துலைக் கொள்முதல் செய்து, நெசவாளர்களுக்கு அளிப்பார்களானால், இன்றையதினம் நெசவாளர்கள் படுகின்ற பெரும் துன்பத்தை நீக்க நல்ல உதவியாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே குடிநீர் வசதியில்லாமல் பல கிராமங்கள் அவதிப்படுகின்றன. பெதட்டீர்பேட்டை என்ற பகுதிக்கு எப்படியும் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஒருசில கருத்துக்களை நான் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 7] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படித்துப் பார்க்கும் பொழுது, முதலிலே சில பக்கங்களிலே பஞ்சப் பாட்டுப் பாடுகிறார்கள். அப்பறம் சில பக்கங்களிலே, கெஞ்சத் துவங்கிவிட்டார்கள். கடைசி சில பக்கங்களிலே மிஞ்சப் பார்க்கிறார்கள். இத்தனையையும் தரவிட்டால் என்ன நடக்கும் என்று மிரட்டிப் பார்க்கிறார்கள். தற்பொழுது நாட்டில் உள்ள பிரச்னை என்ன? மக்களுடைய பிரச்னை என்ன? அவைகளைத் தீர்க்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? என்ன திட்டம் தீட்டி இருக்கிறோம்? என்பதைப்பற்றி, ஒரு வரிகூட காணவில்லை என்பதைத்தான் நான் மிக்க வருத்தத்தோடு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாநில சுயாட்சி என்ற கோஷத்தை ஏற்படுத்தி, 1976 தேர்தலுக்குக் கையிலே எது கிடைக்கும் என்று பார்த்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். 1967-71-லே, 3 படி அரிசி போடுவோம் என்று சொல்லி வந்த உங்கள் ஆட்சியின் 9 ஆண்டுக்கால சாதனையிலே, இன்றைக்கு 3 படி அரிசிக்குத் தெருத்தெருவாக அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், மக்கள். குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலை வாப்பிடு கிடைக்காமல், படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள், விதிவீதியாகத் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நெசவாளர்கள் நசிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளி வேலையில்லாமல், ஒன்று லே ஆஃப், அல்லது, லாக் அவுட், அல்லது ஸ்டிரைக் என்ற முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். உணவுதானியங்கள் கிடையாது, மின்சாரம் கிடையாது, இப்படி எல்லாம் பற்றாக்குறை.

இப்படிப்பட்ட உங்களுடைய 9 ஆண்டுக்கால சாதனையிலே, தேர்தலை எப்படி சமாளிப்பது என்ற காரணத்தாலேதான், எப்படியாவது எதையாவது பிடிக்கவேண்டுமென்று, இதைப் பிடித்திருக்கிறீர்கள். முன்னாலே, இந்தச் சட்டசபையிலே, எங்கள் கனம் முதலமைச்சரவர்கள் முஜிபர் ரகுமான் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது திடீர் திடீரென்று ஷேக் அப்துல்லா என்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்பற்றிய ஆழ்ந்து கருத்துக்களற்ற முறையில் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குக் குல்லா மாட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசையிருந்தால்—ஆசைப்பட்டால், நான் வாங்கிக் கொடுக்கிறேன், மாட்டிக் கொள்ளுங்கள்.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : குல்லாவிலே ஆசையிருந்தால், வாங்கித் தருகிறேன், போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் பலபேருக்குக் குல்லா போடுவார்கள் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். மாநில சுயாட்சித் தேவையென்று சொல்கின்ற எங்களுக்குக் குல்லா போடுவது எவ்வளவு சாதாரணமாக இருக்கிறதோ, அவ்வளவு சாதாரணமாக ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்கள் கொள்கையைச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. கே. எ. வகாப் : அம்மையார் அவர்கள் குல்லா போடுவது பற்றிச் சொல்கிறார்கள், குல்லா போடுவது என்றால் குறைவாக நினைக்கிறாரா? அது மிகவும் கௌரவமானது, பண்புள்ளது என்பதைத் தெரிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அமைச்சர்தான் குறைவாகச் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தங்களுக்குத் தாங்களே குல்லாப் போட்டுக் கொள்வது பெருமை, ஆனால் அடுத்தவருக்குப் போடுவது நல்லதல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உங்களுக்கு நீங்களே போட்டுக் கொள்ளுங்கள் என்று தான் சொன்னேன், குல்லா வேண்டுமானால் நான் யாரிடமாவது வாங்கித் தருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குல்லா வேண்டுமானால் வாங்கித் தருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். யாரிடம் வாங்கித் தரப்போகிறார்கள்? வாங்கித்தந்தால் இப்போதே கூட போட்டுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பக்கத்திலே இருக்கிற முஸ்லீம் லீக் உறுப்பினர்களிடம் வாங்கித் தருகிறேன், நன்கொடையாக வாங்கித் தருகிறேன். வேண்டுமானால் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வாங்கிக் கொடுத்தால் போட்டுக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது குல்லாவுக்குத்தான் பெருமை.

1975 மார்ச் 7]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : முஜ்பீர் ரஹுமான், முஜ்பீர் ரஹுமான் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், இப்போது ஷேக் அப்துல்லா, ஷேக் அப்துல்லா என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த இரண்டு நாட்களாகப் பத்திரிகைகளிலே பார்த்தால் சிறைசெல்லத் தயாராக இருப்பதாக—ஏதோ தியாகம் இவருக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பது மாதிரி—சிறைச்சாலைக்குப் போகத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபையிலே வந்தால் இல்லை, இல்லை அரசியல் சட்டத்திற்குப் பட்டுத்தான் நான் நடப்பேன், முதலமைச்சர் என்ற பதவிக்குப் பட்டுத்தான் இருக்கிறேன், என்று சொல்கிறார்கள், வெளியிலே அந்தமாதிரிச் சொல்கிறார்கள். இப்படி இடத்திற்கு இடம் மாறி மாறி ஒரு பொறுப்புள்ள கனம் முதலமைச்சர் பேசுவாராவுல்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இடத்திற்கு இடம் மாறி மாறிப் பேசுகிறேன் என்று சொன்னதால் நான் விளக்கம்தர வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். மாநிலசுயாட்சி வேண்டுமென்று இந்த அவையிலே தீர்மானம் போடப்பட்டது. அந்தத் தீர்மானத்தை பெரும்பாலானவர்கள் ஆதரித்தார்கள், அந்தத் தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகவே, மாநில சுயாட்சி வெளியிலே மட்டும் கேட்டுவிட்டு சட்டசபையில் கேட்கவில்லை என்று சொல்வது தவறானது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அரசியல் சட்டம் பிடிக்கவில்லை, அதை எதிர்க்கிறோம், அது தேவையில்லை என்று சொல்லி அதற்காக சிறைசெல்வேன் என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் பதவியை ராஜினாமா செய்துவிடுங்கள். பதவியிலே உட்கார்ந்து கொண்டே

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. மலைக்கண்ணன் அவர்கள் இங்கே பேசியபோது திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள்—உங்கள் தலைவர், துணைத் தலைவர் எப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இருக்கிறதோ எனக்குத் தெரியாது—இடைமறித்துக் கேட்டார்கள், அப்படியானால் முதலமைச்சர் ஷேக் அப்துல்லா போல் சிறைசெல்ல வேண்டுமா என்று. நான் சொன்னேன், ஒரு லட்சியத்தை அடைவதற்காக சிறைசெல்லத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

[1975 மார்ச் 7]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படியானால் பதவி எதற்கு ? பதவியை தூக்கியெறிந்துவிட்டு வாருங்கள் போராடுவோம்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வாருங்கள் போராடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். அம்மையார் அவர்கள் கூட வருகிறேன் என்று சொன்னதற்காக நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பதவியை விட்டு வாருங்கள், போராட வருகிறோம். பதவியைத் தூக்கி எறியுங்கள். பதவியில் இருந்துகொண்டு இல்லை இல்லை அப்படிச் சொல்லவில்லை, வழி மறித்துச் சொன்னேன், இடைமறித்துச் சொன்னேன் என்று எதற்காகச் சொல்லவேண்டும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் எதற்காக பேசினேன் என்ற சந்தர்ப்பத்தை விளக்குவது நல்லது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். மாநில சுயாட்சியை அடைவதற்காக பதவியைத் தூக்கியெறிந்துவிட்டு சிறைக்குச் செல்வதற்கு தி.மு.க. தலைவர்களும் தொண்டர்களும் தயாராக இருக்கிறார்கள். (கரவொலி.)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்ன சுயாட்சி கேட்கிறீர்கள் ? அது தெரியவில்லை. சிறை போகிறேன் என்று சொல்வது வோட் வாங்குவதற்காகத்தான் பேசுவது. ஐந்து நாட்களாக சட்ட சபையில் விவாதித்தோம். கவர்னர் வேண்டாமென்று சொன்னீர்கள். பாண்டிச்சேரியிலே அது எவ்வளவு அவசியம் என்று சுட்டிக் காட்டினோம். மேலவை வேண்டாம் என்று சொன்னீர்கள். மேலவை வேண்டாமென்று நீங்களை தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புங்கள், அது நிறைவேற்றுகிறதா இல்லையா என்று பார்ப்போம். உங்களிடம் இருக்கிற அதிகாரங்களை வைத்து என்ன செய்கிறீர்கள் ? சொத்து பத்து இல்லாத தாண்டவராயனுக்குப் பெர்மிட் கொடுத்தீர்கள், மத்திய அரசாங்கமாக அதைச் செய்யச் சொன்னது ? ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை நெல் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டது என்று சொன்ன அப்துல் சலாம் என்பவருக்கு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்தீர்கள். மத்திய சர்க்காரா கொடுக்கச் சொன்னது ? வழக் காடிக்கொண்டிருக்கிற பாரஸ்ட் ஆபீஸரை திரும்பவும் அங்கேயே போட்டு கொள்ளை அடிக்கக்கூடிய நிலைமையை மத்திய சர்க்காரா செய்யச்சொன்னது ?

1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: நான் இல்லாதபோது அப்படியொரு பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன், எந்த அதிகாரியையும் மாற்றியவரை திரும்பவும் அங்கேயே போட வில்லை. இல்லாத ஒன்றைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வது சரியல்ல. மாற்றியவரை அங்கேயே திருப்பிப் போடவில்லை. அவர்கள் அதை இல்லையென்று சொன்னால், நான் நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து லாரி லாரியாக நெல், அரிசி கடத்தப்பட்டதே அதை மத்திய சர்க்கார் சொல்லிக்கொடுத்தார்களா? இப்படி இருக்கிற அதிகாரத் தையே துஷ்பிரயோகம் செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள் நீங்கள். ஒரு கிலோ அரிசி 6 ரூபாய், 7 ரூபாய்க்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமா அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னது? எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்கார் அதிகாரத்தை வைத்து இருக்கிறது என்று சொல்வதை நினைக்கும்போது சிரிப்புத்தான் வருகிறது. உண்மையிலேயே பிரச்சனைகளைப் புரிந்து கொண்டு அவற்றைத் தீர்க்காமல் கேலிக்குரிய நிலைமையிலே இருக்கிறது உங்கள் சர்க்கார். நீங்கள் சொன்னீர்கள், 423 கோடி வரும் என்று, இன்றைக்கு 18 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வந்து இருக்கிறது. செலவு வரவுக்கு மேலே செய்திருக்கிறார்கள். வரவுக்கு மேலே செலவு செய்துவிட்டு இன்றைக்கு 1975-76-ஆம் ஆண்டில் துண்டு விழும் என்று வரிகளைப்போடக் கூடிய சூழ்நிலையில் கொண்டுவந்து விட்டீர்கள்

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: இந்தப் பேச்சைப் பேசுகின்ற அம்மையார் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தின் பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தவரையில் அப்படிப் பேசலாம், உரிமை இருக்கிறது. இதைவிட பெரிய பட்ஜெட் டெல்லியில் வைத்திருக்கிறார்களே, அங்கே என்ன வாழ்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு இதைப்பற்றிப் பேசினால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: மத்திய சர்க்கரைப்பற்றிச் சொல்கிறீர்கள், ஏன் வரியே இல்லாமல் நீங்கள் பட்ஜெட் கொண்டு வந்து வழிகாட்டியாக இருக்கலாமே.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்தியா முழுமைக்கும் ஒட்டு மொத்தமாக பொருளாதாரக் கொள்கையே உருவாக்குகிற, மாற்றுகிற, திருத்துகிற எல்லா வாய்ப்புக்களும் அம்மையார் கட்சி ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கிற மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பக்கத்திலே இருக்கிற கர்நாடக மாநிலத்தில் வரியே போடாமல் பட்ஜெட் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, நீங்களும் கொண்டுவருவதுதானே.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அங்கே மதுவிலக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை, இங்கே மதுவிலக்குக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. மதுவிலக்கு மற்ற கட்சிகள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அம்மையார் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்பது தெரிய வில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மதுவிலக்கு இருந்தால் வரி போடுவது மதுவிலக்கு இல்லையென்றால் வரிப்போடாமல் இருப்பது என்பதுதான் உங்கள் கொள்கையா.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மத்திய அரசாங்கம் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து நமக்குத் தரப்படுகிற ஓவர்டிராப்ட் வசதியை வேறு மாநிலங்களில் உள்ள அரசாங்கங்களுக்கு சலுகைகளைக் கொடுத்திருப்பதைப்போல் நம்முடைய அரசுக்குத் தரவில்லை. ஆகவே, அந்த ஓவர்டிராப்டை சரிக்கட்டக்கூடிய முறையில்தான் மதுவிலக்குத் தள்ளிவைக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : கர்நாடக அரசு வரியே போடவில்லை என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். 6 கோடி ரூபாய்க்குப் போடவில்லை. 14 கோடிக்குப் போட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எதோ ஒரு மாநிலம், வரிப் போடாமலே பட்ஜெட் கொண்டுவந்திருக்கிறது. பெயர் வேண்டுமா? மாறில் மாறியிருக்கலாம், என்னுடைய டைரியிலே குறித்துவைத்திருக்கிறேன். கொஞ்ச நேரத்தில் வேண்டுமானால் பார்த்துச் சொல்கிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அம்மையாருக்கு நானே துணைபுரிகிறேன் அது கர்நாடக அரசு அல்ல, ஆந்திர அரசு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பெயர் மாறிப்போனால் அதற்கு ஒரு பெரிய பேச்சா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தியா முழுவதையும் ஆண்டுகொண்டு இருக்கிற கட்சியைச் சார்ந்த அம்மையார் ஒரு மாநிலத்தின் பெயரை மறந்துவிடலாமா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தியா முழுவதையும் ஆளுகிற போது நான் அதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்கிறேன். இப்போது உங்கள் மத்தியில் அல்லவா உழன்றுகொண்டிருக்கிறேன். மக்களே அவதிப்பட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், மாடுகளும் அவதிப்படவேண்டும் என்று நினைத்து பிண்ணாக்குக்கு வரிப் போட்டிருக்கிறீர்கள். சப்ஸ்டான்டர்ட் குவாலிட்டிக்கு. பாலும் விலையேறிவிட்டது. இதிலே பிண்ணாக்குக்கு வேறு வரிப்போட்டு விட்டார்கள். காபிக்கு வரி, மக்கு வரி, எண்ணைக்கு வரி, பிண்ணாக்குக்கு வரி, தீக்குச்சிக்கு வரி இப்படி எல்லாம் ஏழை எளியவர்கள் தலைகளை உருட்டக்கூடிய முறையிலே வரிப்போட்டிருக்கிறீர்கள். கேட்கலாம் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட்டில்தானே வரிப்போட்டிருக்கிறது காப்பிக்கு என்று. நான் ஒரு பழமொழியைச் சொல்கிறேன். சர்வதேசப் பெண்கள் ஆண்டாக இந்த ஆண்டு இருந்தாலும்கூட சொல்கிறேன்.

மூத்தாளரும் இளையாளும் தீட்சிதர் காலை முறித்தாளாம்.
(சிரிப்பு.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. கே. டி. கே. அவர்கள் சொல்வார்கள், பெண்கள் ஆண்டு இது அப்படிப் பேசக் கூடாது என்று. அம்மையார் முன்னாலே மாமியார் மருமகன்பற்றி ஒரு பழமொழி சொன்னார்கள். அதிலே ஒருவர் நல்லவராகவும் ஒருவர் கெட்டவராகவும் இருந்தார். ஆனால் மூத்தாளரும் இளையாளும் தீட்சிதர் காலை முறித்தாளாம் என்பதில் இரண்டு பேருமே கெட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மத்திய அரசாங்கம் காபிக்கு வரிபோடுகிறார்கள் என்றால் நீங்களும் போடவேண்டுமா?

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அம்மையார் அவர்கள் சொன்ன பழமொழிப்படி அதிலே மூத்தாளாக இருப்பது டெல்லி அரசு, அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அம்மையார் அவர்கள்.

(பிற்பகல் 1.00)

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எது சம்பந்தப்பட்டால் என்ன ? உங்கள் ஆட்சியில் மக்கள் அவதிப்படுவதைத்தான் சொல்கிறேன். காபி, 12 குடிக்க வேண்டுமென்றால் 40 பைசா ஆகிறது. அதனால் காபி, 12 கூட ஏழைகளால் குடிக்க முடியவில்லை. பருப்பு விலை என்ன, எண்ணெய் விலை என்ன ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் குறுக்கிடுவதாகக் கருத வேண்டாம். விவாதம் கொஞ்சம் சுவையாகப் போகட்டுமே என்ற ஆசையோடு கேட்கிறேன். ஏனென்றால் காலையிலிருந்து விவாதம் சூடாக இருக்கிறது. இளையாளும் மூத்தாளும் தீட்சிதர் காலை முறித்தார்களாம் என்று கூறினார்கள். அந்தக் கதையையும் கொஞ்சம் சொன்னால் ரசிப்பதற்கு நன்றாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கதையெல்லாம் சொல்வதற்கு சட்டசபைக்கு வரவில்லை. வேண்டுமானால் வெளியே போய்க் கேளுங்கள். யாராவது பாட்டி சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அம்மையார் அவர்கள் அன்றைக்கு கதை சொன்னார்களே, அதைப்போல இன்றைக்கும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதைப் போய் பாட்டியிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். அதற்காக இங்கே சட்டசபையின் நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம்.

திரு. துரை முருகன் : பாட்டியிடம் கேளுங்கள், பாட்டியிடம் கேளுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள், இவர்கள் என்ன பாட்டியில்லாமல் குமரியா ?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மேலவையில் திரு. தீட்சிதர் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறார். எனவே, எந்தமாதிரியான குழப்பத்தையும் இம்மாதிரி சொல்லித் தூண்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 7]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பெண்களை எந்த முறையிலேயும் அவமானப்படுத்தவேண்டாமென்று மீண்டும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அதைப் பெண் அங்கத்தினரே சொன்னால் அவமானம் இல்லை. ஆண் அங்கத்தினர்கள் சொன்னால் தான் அவமானம். ஏனென்றால் மார்ச் மாதம் வந்தால் போதும் மக்கள் அவதிப்பட ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். எங்கெங்கே வரி விழுமோ, அதைத் தாங்க முடியுமா என்று பயப்படுகிறார்கள். இங்கே நிதி வசதி இருக்கும்பொழுது வரியில்லாமலே நீங்கள் செய்ய முடியாதா? மீண்டும் ஏன் எவ்வளவோ வரிகளைச் சுமத்தித் தொல்லைப் படுத்துகிறீர்கள்? மத்திய அரசாங்கம் போடுகிறது என்றால் நீங்களும் வரி போட வேண்டுமா? ஏதாவது ஒப்பந்தம் இருக்கிறதா அப்படி? மத்திய அரசாங்கத்தைப்போல் வரி போட மாட்டோம் என்று சொல்லிக்கொண்டுதானே வந்தீர்கள், அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டுதானே ஆட்சிக்கு வந்தீர்கள். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு வந்த நீங்கள் இன்றைக்கு எக்கச்சக்கமாக வரியை ஏற்றியிருக்கிறீர்களே. கேட்டால், மத்திய அரசாங்கம் போட்டது, நாங்களும் போட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இதற்காக ஆட்சி மாறவேண்டிய அவசியமில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் சொல்வதைப் பார்த்தால், மத்திய அரசும் போட்டது, நாங்களும் போட்டோம் என்று வீம்புக்காக நாங்கள் போட்டதைப்போல் சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது. திட்டக் குழுவில் 171 கோடிக்குத் திட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்கள் 143 கோடிக்குத்தான் ஒத்துக்கொண்டார்கள். இதற்குப் பிறகு வேண்டுமானால் நீங்கள் வரியாக வாங்குங்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் ரூரல் ஏரியாவில் போட வேண்டுமென்று கட்டாயப் படுத்தினார்கள். முடிந்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு நேரடி வரியில்லாத முறையில் இப்படிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. வரிபோட்டால்தான் திட்டத்திற்கு ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். அப்படி மத்திய அரசு சொல்லும்பொழுது என்ன செய்வது?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பக்கத்திலே உள்ள ஆந்திரா அப்படிக் கேட்கவில்லையே? அவர்கள் வரி போடவில்லையே.

[1975 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் போட்டிருக்கும் திட்டம் மத்திய அரசாங்கத்தின் அளவிலே, அந்த அளவிலே ஒத்துப் போகிறது. நாங்கள் அதிகம் கேட்பதாக நினைக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நீங்கள் அவசியமாகக் கேட்டால் என்ன செய்வது? கொடுத்த பணத்தையே ஒழுங்காகச் செலவழிக்கவில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் என்பது குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் செலவாகாது. அதைத் தொடர்ந்து செலவழிக்க வேண்டியிருக்கும், எத்தனையோ இடையூறுகள் இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இடையூறு இருக்கிறது என்றால் நீங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஒழுங்காகப் போடவில்லை என்பதைத்தான் காட்டுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, ஒரு கட்டிடம் கட்டுவது என்றால் 74 மார்ச்சில் தொடங்கி 75 மார்ச்சில் முடியாது. அந்தக் கட்டிடம் முடிவதற்கு இடையூறுகள் இருந்தால் அதைக் கட்டி முடிப்பதற்கு நாளாகத்தான் செய்யும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பட்ஜெட் தயாரித்தவர்களுக்கு கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இவ்வளவு வேண்டுமென்று தெரியவில்லையா? 56 கோடியில் 24 கோடி செலவழிக்க முடியாது என்பது பட்ஜெட் தயாரித்தவர்களுக்குத் தெரியாதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, (மணியடிக்கப் பட்டது) என்னுடைய நேரத்தைக் குறைக்காதீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கையைக் காட்டிப் பேசும்பொழுது இங்கே பார்த்துப் பேசுங்கள். அங்கே காட்டிப் பேசினால் விவகாரம் வந்துவிடப் போகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 56 கோடி கேபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சருக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். அதில் 32 கோடி ரூபாயைத் தான் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். 24 கோடியை செலவு செய்ய

1975 மார்ச் 7] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முடியாமல் இருப்பதற்கு என்ன தடை வந்தது? அதை எதிர் நோக்க முடியவில்லையா? வரவு-செலவு என்றால் என்ன செலவாகுமோ அதைத்தான் கேட்க வேண்டும். வேண்டுமானால் ஒரு 5 சதவிகிதம், 7 சதவிகிதம் வித்தியாசம் இருக்கலாம். ஆனால் உங்களுடைய ஆட்சியில் பாதிக்குமேலே பணம் பாழாக்கப்படுகிறது. கொடுப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்று சொல்லும் அளவில் உங்களுடைய வரவு-செலவு இருக்கிறது என்றால் எதற்காகப் புது வரி போடுகிறீர்கள். அரியர்ஸ் ஆஃப் டாக்ஸ் 25 கோடிக்கு இருக்கிறது. அதை வசூலித்தீர்களா?

அடுத்து இந்த எலாஸ்டிசிட்டி ஆஃப் டாக்ஸ், திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேசும்பொழுதுடன் சட்டிக்காட்டினார்கள். விற்பனை வரியை நீங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 133 கோடிதான் போட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் வந்ததோ 174 கோடியாக இருக்கிறது. இப்படி 25 கோடி ரூபாய் அதிகம் வந்திருக்கிறது அதிலே யிருந்து இந்த 6 கோடியைச் சமாளிக்க முடியாதா? ஆனால் உங்கள் எண்ணம் எப்படியிருக்கிறது என்றால் முடிந்தவரையில் வரி போட வேண்டும், முடிந்தவரையில் பாழாக்க வேண்டும். அந்த எண்ணத்தில்தான் ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள். ஒழுங்காக செலவழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா என்று அச்சமாக இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கிருக்கும் புதுவரிகளைப் பார்த்தால், முத்திரைத்தாள், பத்திரப் பதிவு இவற்றில் போடுகிறீர்கள். நேற்று முன்தினம் ஹைகோர்ட்டில் ஒரு ரூலிங்க் வந்தது. இங்கே பத்திரப் பதிவுக்காகப் போட்டிருக்கும் வரி மிகவும் அதிகமான வரி என்று சுப்ரீம் கோர்ட் வரையில் போய் இங்கே அனுப்பப் பட்டது. ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள். நீங்கள் போட்டிருக்கும் வரி மிகக் கடுமையான வரி என்று நீதிமன்றத்தின் விசாரணை முடிந்து வரும் வரையில் மீண்டும் அதிலே வரி போடுவோம், அதன் மூலம் விரயம் செய்வோம் என்று செய்வதுபோல் செய்கிறீர்கள். ஒதுக்கப்படும் பணத்தையே ஒழுங்காகச் செலவு செய்யாமல்,

Family Planning, Housing, Labour, Social Security, Soil and Water Conservation.

போன்று இன்னும் பல இனங்களில் ஒதுக்கிய பணத்தையே ஒழுங்காகச் செலவு செய்யவில்லை. மைனர் இர்ரிகேஷனுக்கு

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 மார்ச் 7]

624 இலட்சம் ஒதுக்கியிருந்தும் அதில் ஒருசில இலட்சங்களையே செலவழித்திருக்கிறீர்கள். இப்படி கொடுத்த பணத்தையே ஒழுங்காகச் செலவழிக்கத் தெரியாத உங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வேறு தேவையா? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். உங்களுடைய அதிகாரத்தில் உள்ளதைச் செய்வதே நீதிமன்றம் வரை போய் தீர்ப்பாக வந்திருக்கிறது. ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சாதாரண வில்லேஜ் ஹெட்மென் வேலை சம்பந்தமாகவே துஷ்பிரயோகம் இருக்கிறது என்று. நியாயாதிபதியாலேயே இப்படிப்பட்ட ஸ்டிரிக்சர்ஸ் வருகிறது என்றால், உங்களுக்கு மேலும் அதிகாரங்கள் ஏன் தேவை? (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றைப்பற்றி மட்டும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலமைச்சரவர்களைச் சந்தித்துச் சொன்னேன், இந்த ஆண்டு சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டு, எனவே, விதவைகளுக்கு அதிக ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். அந்த வார்த்தையை ஏற்றுக்கொண்டு அதைப்பற்றி இதில் சேர்த்திருப்பதற்கு உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், திட்டம் போடுவது பெரிதல்ல. அதை நல்லமுறையில் அமலாக்க வேண்டும். விதவை என்றால் அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தாய் தகப்பன் இருக்கக்கூடாது, அண்ணன் தம்பி இருக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடாது. அண்ணன், தம்பி விட்டிலேபோயிருக்கும் விதவைப் பெண்களை அவர்கள் வேலைக்காரியாகத்தான், விட்டிற்குப் பாரமாகத்தான் கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சொறு போட வேண்டுமென்று கருதுவதில்லை. ஆகவே, விதவை என்று சொல்லும்பொழுது சம்பாதித்துப்போட பிள்ளை இல்லாமலிருந்தால் அல்லது இறந்த கணவனுக்குச் சொத்துக்கள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் அவர்களுக்கு அண்ணன் தம்பிகள் இருந்தாலும்கூட கட்டாயம் உதவிப்பணம் தரப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு சமூக நலத் திட்டம் என்று பதுப்புது விளம்பரம் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கும் சமூக நலத் திட்டங்களைப் பாதியிலேயே விட்டுவிடுகிறீர்கள். முதியோர் பென்ஷனை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு ஆள் செத்தால்தான் அந்த ஆளுக்கு பென்ஷன் என்று கலெக்டர் சொல்கிறார். எந்த முதியோரைப் போய்ச் சாகடிப்பது? (மணியடிக்கப்பட்டது) எவ்வளவு குறுக்கீடுகள் வந்தன, ஆகவே, இன்னும் கொஞ்சம்

1975 மார்ச் 7] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

நேரம் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் சமூக நலத் திட்டங்களுையே நீங்கள் முழுமையாக நிறைவேற்றவில்லை. பென்ஷனார்ஸ் டி. ஏ. பாதி கொடுங்கள் என்று கேட்டால் 5 ரூபாய் தான் கொடுத்திருக்கிறீர்கள். ஏற்கனவே உள்ள சமூகப் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துவிட்டு பிறகு புதிய பிரச்சனைகளுக்கு வரவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கனவே உள்ள சமூக நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் இருக்கும்பொழுது தாங்களே என்னைச் சந்தித்து விதவைகளுக்காக திட்டம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று ஏன் கேட்டுக்கொண்டீர்கள்?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இது சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டு என்பதற்காகக் கேட்டேனே தவிர விளம்பரத்திற்காகக் கேட்கவில்லை. பெண்களுக்காக இதை அமல் நடத்த வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தினால்தான் சொன்னேன். அந்த நல்லெண்ணத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஏற்கனவே இருக்கும் சமூக நலத் திட்டங்களை முழுதும் நிறைவேற்றவில்லை. என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சனைகளை ஒழுங்காகத் தீர்க்க முடியவில்லை. ஆசிரியர்கள் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை, பென்ஷனாரர்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியவில்லை, முதியோர் பென்ஷன் எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளைத் திறமையாக, சரியாகத் தீர்த்தபிறகு புதிதாகச் சில திட்டங்களைத் துவங்கினால் அதை நல்லெண்ணம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் விளம்பரத் திற்காக சமூக நலத் திட்டம் என்று ஆரம்பித்திருக்கிறீர்களே தவிர, அது அமல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று ஆரம்பிக்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் 1975-76-ம் ஆண்டுக்காக அளித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்தை இங்கே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தமிழகத்தின் வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆளுந்தரப்பிலிருந்து உளமார மனமாரப் பாராட்டுவதோடு நாட்டுமக்கள் ஒவ்வொருவரும் உளமார, மனமாரப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. கு. காமாட்சி—தலைமை)

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1975 மார்ச் 7]

மத்திய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்ட காரணத்தால் ஆணித்தரமாக நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்கு இரண்டு அரசாங்கங்களைச் சந்திக்கிறோம் என்ற உணர்வு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மையார் அவர்கள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்தான் தமிழ்நாட்டு மக்களை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மொத்தமான பொருளாதாரத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமைக்கப்படவில்லை. தமிழகத்திலிருந்து சென்ற மத்திய நிதி அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அதிக அளவில் வரியைப் போட்டு நாட்டு மக்களின் வெறுப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது என்று வேதனையோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிடுகிறபோது மிகுந்த உற்சாகத்தோடு சொன்னார்கள் -- “இதுதான் அவர்களுடைய கடைசி பட்ஜெட்” என்று சொன்னார்கள். அண்ணா அவர்கள் 1967-ல் ஆட்சிப் பொறுப் பேற்றபோது சொன்னார்கள்—அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப் பேற்றபோது அனைவரும் அவர்களைப் பாராட்டியபோது அண்ணா அவர்கள் “நான் வேதனைப்படுகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். “நாட்டுமக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் எவ்வளவோ எதிர்பார்த்து என்னிடம் இந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். அதிகாரம் இல்லாத அரசிலே ஏழை எளிய மக்களுக்கு எப்படி நன்மை செய்யப் போகிறேன்” என்று வேதனைப்பட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் பிரிந்த பிறகு பல தலைவர்கள் அழுதாலும், தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் “எங்கள் இதய தெய்வமே, உங்களுடைய இதயத்தைத் தாருங்கள்” என்று கேட்டுப் பெற்றார்கள். அந்த இதயந்தான் இன்று நீங்கள் எவ்வளவு தாக்கினாலும், புகார் சொன்னாலும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறது. “எதையும் தாங்கும் இதயத்தைப் பெற்று” அண்ணாவின் உருவில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 7] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படிக்கும்போது வரிசையாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய திட்டங்களாகவே சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போது ஒவ்வொரு உறுப்பினர் முகத்திலும் மகிழ்ச்சியை பார்த்தேன். குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக் கொண்டு வந்தார்கள். எவ்வளவு கோடிக்கு வரியோ என்று இறுதியில் பார்க்கும்போது ஆறு கோடி ரூபாய் அளவுக்குதான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அரை பர்சன்ட், கால் பர்சன்ட் என்று தான் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதுதான் கடைசி நிதிநிலை அறிக்கை என்றார்கள். தலைவர்கள் அனுமதியோடு சொல்லுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பார்கள் என்று இந்த இயக்கத்தில் சேரவும் இல்லை, நியாகத்தை செய்யவும் இல்லை. அடுத்து வந்தாலும் வரவிட்டாலும் தமிழ் மக்கள் அறிக்கும் வரிப்பணம் தமிழ் மக்களுக்கே செல வழிக்கப்பட வேண்டும். எங்கோ கொள்ளை போவதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அந்த அதிகாரத்தைப் பெற சிறை செல்லவும் தயார் என்று டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்போது தமிழ் உணர்வு உள்ள தமிழ் மக்கள் அனைவரும் கட்சிப் பாசுபாடென்றி சிறை செல்லத் தயார் என்று சரித்திரம் படைக்க இருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு செய்து வருகிற அற்புதமான காதனைகளை எல்லாம் பறைக்க ஊழல் ஊழல் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இறைவன் செய்ய மறந்ததைக்கூட எங்கள் கலைஞர் அவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். திக்கற்ற ஏழைகளுக்கு, பிச்சைக்காரர்களுக்கு, தொழு நோய் படைத்தவர்களுக்கு, விதவைகளுக்கு உதவக்கூடிய திட்டங்களை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு லீட்டில் ஒருவனுக்குத் தொழு நோய் வந்து விட்டால் அந்த லீட்டில் யாரும் அவனை அணுகுவார்களா? அவர்களை நடுவீதியில் விட்டு விடுகிறார்கள். அவர்களை முருகன் காப்பாற்றுவாரா? கூடவுள் காப்பாற்றுவாரா? இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற தலைவர், எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் கலைஞர் அதற்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள்.

[திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்] [1975 மார்ச் 7]

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வீட்டு வசதி வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். நான் பின்தங்கிய மீனவ இனத்தைச் சேர்ந்தவன். என்னுடைய தொகுதியிலும் அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டி வருகிறார்கள். ஏழு ஆண்டுக் காலத்தில் மூலை முடுக்கில் இருக்கிற ஒவ்வொரு அரிசனுக்கும் வீடு இருக்க வேண்டுமென்ற முறையில் திட்டம் தீட்டி படிப்படியாகச் செய்து வருகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் 7 ஊர்களில் ஊருக்கு 50 வீடுகள் வீதம் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அரிசனங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். கடற்கரை ஓரத்தில் மீனவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் புயலுக்கு ஆளாகிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தில் அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டித் தருகிறார்கள். இதைப் பாராட்ட வேண்டாமா?

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக ஒரு கட்சி நிதி வசூலித்தது இன்று சிரிப்பாச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வெளிப்படையாகவோ சொல்லுகிறேன். ஏ.டி.எம்.கே. வசூலித்தார்கள். கணக்குக் காண்பிக்கவில்லை. ஊர்சிரிக்கிறது. அதே சமயத்தில் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக திட்டத்தை தீட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் பெருந்தலைவர்களில் ஒருவராக இருக்கும் திரு. ஜகஜீவன்ராம் “தமிழ்நாட்டைப் பின்பற்றுங்கள், டாக்டர் கலைஞர் திட்டத்தைப் பின்பற்றுங்கள்” என்று தன்னுடைய பதவியே போனாலும் பரவாயில்லை, இந்திரா காந்தி என்னைத் தூக்கி எறிந்தாலும் பரவாயில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்.

என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து பல கோரிக்கைகளை வைத்தோம். அவ்வளவையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். போளூரில் தண்ணீர் இல்லை என்றோம். 15 லட்சம் ரூபாய்க்குத் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் திட்டம் தீட்டி தண்ணீர் அளித்திருக்கிறார்கள். களம்பூரில் தண்ணீருக்கு ரேஷன் கார்டே கொடுத்தார்கள். அங்கு சென்ற மாதம் 15 லட்சம் ரூபாயில் தண்ணீர்த் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. செண்பகத் தோப்பு அணைக்கட்டு பற்றி 1959-ம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. காங்கிரஸ் அரசாங்கம் புறக்கணித்துக் கொண்டே வந்தது. இன்று நிதிநிலை அறிக்கையில் 2 கோடி 50 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும்

1975 மார்ச் 7] [திரு. தொ. ப. சீனிவாசன்]

என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் அவ்வளவு பேரும், எம்.ஜி.ஆர். கட்சிக் காரர்கள் தவிர, மனதார டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை அதற்காகப் பாராட்டுகிறார்கள்.

வறட்சி காரணமாக எங்கள் பகுதியில் விவசாயிகளிடமிருந்து எந்த வரியும் வாங்குவதில்லை. எந்த அரசு இதுவரை அப்படிச் செய்தது? உணவுக் கொள்முதலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குச் செய்கிற நன்மைகள் காரணமாக உணவுக் கொள்முதல் எங்கள் மாவட்டத்தில் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருவதை உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே பார்த்தார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது). அந்த அளவுக்கு அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. ஏழை மக்களுக்காக, மீனவ மக்களுக்காக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக நல்ல பல காரியங்களை நிறைவேற்றி வரும் இந்த ஆட்சி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இந்த இயக்கம் நீண்ட நெடுங்காலம் இந்த நாட்டு மக்களிடத்திலே நிலைத்து நிற்கும், ஆட்சியைப்பற்றி கவலை இல்லை என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mr. Chairman, Sir, I request you to give me some more time, or, I may be permitted to make my speech tomorrow.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி): உங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் வேண்டும். 1-30-க்குள் முடித்து விடுங்கள்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Mr. Chairman, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to say a few words on the Budget proposals presented to this House by the Hon. Chief Minister in his capacity as Finance Minister on the first of this month.

I went through the whole speech. It is a very well thought out, purposeful and comprehensive Budget and I can say that it has been prepared after a long and good thinking. It is not my idea only. Some of the important newspapers which have got All India circulation, world circulation—they also have got some good point to say about this Budget. For example with the permission of

[திரு. கே. எஸ். கோதண்டராமைய்யா] [1975 மார்ச் 7]

the Chair, I want to read a few lines from the Economic Times of India, dated 5th March 1975. It gives a good account of this Budget. It says :

“The Tamil Nadu Budget for 1975-76 with an overall deficit of Rs. 26.6 crores stands out as an attempt to make the best of a bad situation. Faced with mounting pressure from all sides—drought relief and frequent escalation in the wage bills of Government servants—the Chief Minister Mr. Karunanidhi had to take into account the hard realities of the situation.”

In the circumstances, he was not able to present a Budget without deficit. But what is the deficit? Only a small amount. But with regard to other things, the Government have given so many benefits to the people.

One of the important things is to help destitute women and orphans. We know that in the past Raja Ram Mohan Roy and Eswar Chander Vidhya Sagar, K. Veeresalingam Pantulu and others worked for the improvement of the widows. But after a long time it is a matter of great satisfaction that our Government have come to help the destitute widows and also the orphans.

More over, the Government have given some more facilities in the shape of Co-operative Handloom Weavers' Savings Scheme, a slight increase in D.A. for State Government employees, aided school teachers and local board teachers, city compensatory allowance extended to Tiruchirappalli and Salem, honorarium of Rs. 7 to Village Officers, remitting of pension by money order extended to the entire State, etc. All these are good things aimed to help the people.

With regard to taxation, a marginal tax has been levied on certain things of daily consumption. But I am very sorry to say that the Central Government also have done the same thing. The Central Government have levied taxes on petrol, sugar, tea, cosmetics, cement, furnace oil, packaging papers, tobacco and cigarettes. Here also the State Government have levied some tax on tea, coffee and other things. What I say is, after all the Government are going to get only Rs. 6 crores by way of taxation. This is a very psychological period. People are suffering from drought. Therefore, I request the Hon. Chief Minister to see that exemption of tax is given at least in respect of some of these things.

1975 மார்ச் 7] [Thiru K. S. Kothandaramiah]

He can take away the taxation on tea and coffee because only poor people are drinking the same. Rice costs Rs. 7 or 8 a measure. People are not able to get good rice or a good food or even simple meals. So, the Chief Minister can take away the tax on coffee, tea and other things. I request him to consider this seriously.

Because the time is short, I now come to the subject of Dharmapuri district. Now the Government have sanctioned the Doddahalla scheme in Denkenikottah Taluk. I wish to point out that when the Hon. Chief Minister was the Public Works Minister in 1968 it was he who sanctioned the scheme. I am very glad that the scheme has now been taken up and I think the same will be implemented soon. The Kelavarapallihalla Dam should also be sanctioned, as investigation in respect of the same is already over.

Similarly investigation has been completed in respect of Vempalli Dam and that scheme should be sanctioned soon.

As regards Kuppamma Cheruvu Dam which is under construction, it should be completed before the rainy season.

The Kelavarapallihalla Dam will irrigate about 5,000 acres and the Vempalli Dam about 1,700 acres.

With regard to drought relief in Dharmapuri district, I have already stated when I talked during discussion on Governor's Address that the entire Dharmapuri district should be declared as drought affected area. Now only 50% of the district has been declared and Government have said that they are going to introduce Intensive Agricultural Area Schemes. Without declaring the entire district as drought area and without giving proper help and also adequate finance, how are they going to introduce these schemes there? So, I request that the entire area should be declared as drought area.

With regard to water facilities in Dharmapuri district, I wish to point out that the Dharmapuri district has got a claim over the Cauvery waters. Now I am going to suggest a new thing. We must get water for Tiruchirapalli district and Thanjavur district. We must get water for those districts which are called the gran-

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

[1975 மார்ச் 7]

aries of the State. We are fighting to get adequate water. I agree that you must fight for it and get adequate water. But I have to point out that Dharmapuri district has got a natural and ancient claim for the riparian rights of Cauvery waters. Because Cauvery enters Dharmapuri district through Denkanikottah taluk. Cauvery enters Denkanikottah taluk in the west and flows there for about 25 miles and then it enters the Dharmapuri taluk and flows there for about 15 miles. With regard to the claim of water for Dharmapuri district, I will just quote a few lines from a report called 'A Report on an Employment-Oriented Techno-Economic Survey of Dharmapuri District' prepared by the Indian Institute of Public Opinion, New Delhi. They have prepared a report and submitted to the Government of India, for kind consideration. The Report says:

"It is possible that diversion of water from the Cauvery for irrigation in Dharmapuri district (particularly in the dry areas of Denkanikottah and Palacode taluks and Pennagaram Block) may to some extent affect supplies to those districts in Tamil Nadu which are dependent on Cauvery water lower down. However, it would seem to be possible to devise channels within the Cauvery catchment areas in the district which could, without affecting the area currently irrigated, provide some significant relief to this drought-prone area. If the water table could be raised in this taluk with a Cauvery canal from the proposed Hogenakkal reservoir, protection could be provided with underground wells supporting canal irrigation of a moderate volume. Techniques of water management have in recent years markedly improved, and we believe it is possible by an appropriate control of all Cauvery basin waters in Tamil Nadu to add some additional area in Dharmapuri district without reducing the area irrigated anywhere else in the State."

So, without detriment to the areas in Thanjavur and Tiruchirappalli districts, I request the Government to press for more waters for Dharmapuri district because we have got a right and a need. The Cauvery river enters the district first. Moreover we are getting a lot of industries in Dharmapuri district especially in Hosur taluk. We want plenty of water for drinking and Industries. Further, we have got a cattle farm and a silk farm there. So, we

1975 மார்ச் 7]

[Thiru K. S. Kothandaramiah]

want more water and water can be brought from the Cauvery. For example, the Government of Mysore have brought water from Cauvery to Bangalore City. Bangalore City has got smaller population than Madras City. In the 1924 agreement or any agreement, there is no provision to give water to Bangalore City. From the Cauvery they have taken water to Bangalore City to meet the water problem there. We can also take like that; we can also claim water from Cauvery like that because we are suffering more and more. After all, we are human beings; it is a human aspect. They want water and we also want water. The population of Bangalore City is only 24 lakhs and the population of Madras City is more than that. Therefore, we can press the Central Government to give some more water from the Cauvery, so that the industries that are going to be located at Hosur can be helped. There is also a cattle farm and a silk farm there. Also drought affected areas can be improved. Therefore, I request the Hon. Chief Minister to include this in the discussions also because hither to Dharmapuri was a small neglected area in the Salem district. So, nobody cared for Dharmapuri. But the present Government have given a lot of help to Dharmapuri district. They have given so much money and also a number of schemes to Dharmapuri District. I, therefore, request the Government to see that some more water from Cauvery is given to Dharmapuri district.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

Then, coming to drought affected areas, the Government are now spending a lot of money to give relief. But the main difficulty is, the drought relief works are entrusted to the Officers. Officers are not able to meet the people. There is some difficulty there. People also do not meet the Officers. They are afraid of the Officers and Officers also are not meeting the people. So, they cannot understand each other. Therefore, I say, please entrust some of the works also to M.L.As. and M.Ps. I suggested to the Revenue Board Member in the beginning itself to appoint a committee consisting of the Sub-Collector or Collector as Chairman with some local M.L.As. and Chairmen of Panchayat Unions, so that they can prepare the schemes properly and implement the same properly.

[Thiru K. S. Kothandaramiah] [1975 மார்ச் 7]

We can explain the schemes to the people and people also can give their views or ideas to us. I think this suggestion can be considered by the Government and some works can be done for the benefit of people.

(பிற்பகல் 1-30)

With regard to drinking water, we have got scarcity of water in some parts of the State and we may get rain in the month of April. Before we get rain, I think, wells should be dug for the supply of drinking water at least for a group of villages. I hope that this Government will see that the drought relief schemes are properly implemented in the drought-affected areas so that the people will be benefited by them.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இந்த அளவில் முடிவுற்று, நானேக் காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-31 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

6. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

119. Notification issued in G.O. Ms. No. 2637, Home, dated the 14th November 1974, in regard to an amendment to Rule 140-AA of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939)].

120. Notification issued in G.O. Ms. No. 2380, Home, dated the 5th October 1974, in regard to an amendment to rule 168-A of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133(3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

121. Notification issued in G.O. Ms. No. 2611, Rural Development and Local Administration, dated the 12th December 1974 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Municipal Services Rules, 1970. [Laid on the table of the House under section 304(d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920)].